

Dziennik Urzędowy

L 167

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

19 czerwca 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 559/2013 z dnia 18 czerwca 2013 r. dotyczące wykonania art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 377/2012 w sprawie środków ograniczających wobec niektórych osób, podmiotów i organów zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Republiki Gwinei Bissau 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 560/2013 z dnia 14 czerwca 2013 r. zatwierdzające nieznaczną zmianę specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Traditional Grimsby Smoked Fish (ChOG)] 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 561/2013 z dnia 14 czerwca 2013 r. zatwierdzające znaczną zmianę elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Schwarzwälder Schinken (ChOG)] 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 562/2013 z dnia 14 czerwca 2013 r. zatwierdzające nieznaczną zmianę specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Queijo Serra da Estrela (ChNP)] 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 563/2013 z dnia 14 czerwca 2013 r. zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Arroz del Delta del Ebro/Arròs del Delta de l'Ebre (ChNP)] 15
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 564/2013 z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie opłat i należności wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾ 17

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 565/2013 z dnia 18 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1731/2006, (WE) nr 273/2008, (WE) nr 566/2008, (WE) nr 867/2008, (WE) nr 606/2009 oraz rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 543/2011 i (UE) nr 1333/2011 w odniesieniu do zobowiązań dotyczących przekazywania informacji w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych i uchylające rozporządzenie (WE) nr 491/2007	26
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 566/2013 z dnia 18 czerwca 2013 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.....	29
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 567/2013 z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich ⁽¹⁾	30
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 568/2013 z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej tymol, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾	33
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 569/2013 z dnia 18 czerwca 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	37

DECYZJE

★ Decyzja wykonawcza Rady 2013/293/WPZiB z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/285/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec niektórych osób, podmiotów i organów zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Republiki Gwinei Bissau	39
2013/294/UE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.26374 (C 49/08) (ex N 402/08) wdrożonej przez Polskę na rzecz PZL Dębica S.A. (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9464) ⁽¹⁾	41
2013/295/UE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 17 czerwca 2013 r. zmieniająca decyzje 2006/799/WE, 2007/64/WE, 2009/300/WE, 2009/543/WE, 2009/544/WE, 2009/563/WE, 2009/564/WE, 2009/567/WE, 2009/568/WE, 2009/578/WE, 2009/598/WE, 2009/607/WE, 2009/894/WE, 2009/967/WE, 2010/18/WE oraz 2011/331/UE w celu przedłużenia okresu obowiązywania kryteriów ekologicznych przyznawania oznakowania ekologicznego UE niektórym produktom (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 3550).....	57

Sprostowania

★ Sprostowanie do dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 345 z 31.12.2003) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 13, tom 32, s. 701)	60
---	----

Informacja dla czytelników – Rozporządzenie Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 559/2013

z dnia 18 czerwca 2013 r.

dotyczące wykonania art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 377/2012 w sprawie środków ograniczających wobec niektórych osób, podmiotów i organów zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Republiki Gwinei Bissau

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 377/2012 z dnia 3 maja 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec niektórych osób, podmiotów i organów zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Republiki Gwinei Bissau ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1 i 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 3 maja 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 377/2012.
- (2) Rada dokonała pełnego przeglądu wykazu osób zamieszczonego w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 377/2012, do których ma zastosowanie art. 2 ust. 1i 2 tego rozporządzenia. Rada uznała, że osoby wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 377/2012 nadal powinny być objęte konkretnymi środkami ograniczającymi przewidzianymi w tym rozporządzeniu.

- (3) W dniu 20 marca 2013 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ustanowiony na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 2048 (2012) zaktualizował informacje dotyczące jednej z osób. Celem wykonania decyzji Komitetu, Rada przyjęła decyzję wykonawczą 2013/293/WPZiB z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania decyzji wykonawczej 2012/285/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec niektórych osób, podmiotów i organów zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Republiki Gwinei Bissau ⁽²⁾.

- (4) Należy odpowiednio zmienić wpis dotyczący tej osoby w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 377/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 377/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 18 czerwca 2013 r.

W imieniu Rady

P. HOGAN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2012, s. 1.

⁽²⁾ Zob. s. 39 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK

Wpis dotyczący poniższej osoby zawarty w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 377/2012 otrzymuje brzmienie:

Nazwisko	Informacje identyfikujące (data i miejsce urodzenia (data ur. i miejsce ur.), numer paszportu/dowodu tożsamości itp.)	Powody umieszczenia w wykazie	Data wskazania
„Major Idrissa DJALÓ	Przynależność państwowa: Gwinea Bissau Data ur.: 18 grudnia 1954 r. Oficjalna funkcja: doradca ds. protokołu szefa sztabu sił zbrojnych, następnie pułkownik oraz szef protokołu kwatery głównej sił zbrojnych Paszport: AAISO40158 Data wydania 2.10.2012 Miejsce wydania: Gwinea Bissau Data ważności: 2.10.2015	Osoba kontaktowa w »dowództwie wojskowym«, które przyjęło odpowiedzialność za zamach stanu przeprowadzony 12 kwietnia 2012 r. i jeden z jego najaktywniejszych członków. Był jednym z pierwszych oficerów, którzy publicznie przyłączyli się do »dowództwa wojskowego« po podpisaniu jednego z pierwszych komunikatów wydanych przez to dowództwo (nr 5 z 13 kwietnia 2012 r.). Major Djaló służy także w wywiadzie wojskowym.	18.7.2012”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 560/2013**z dnia 14 czerwca 2013 r.****zatwierdzające nieznaczną zmianę specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Traditional Grimsby Smoked Fish (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja zbadała wniosek Zjednoczonego Królestwa o zatwierdzenie zmian specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Traditional Grimsby Smoked Fish”, zarejestrowanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 986/2009 ⁽²⁾.
- (2) Wniosek dotyczy zmiany metody produkcji w celu zapewnienia elastyczności w zakresie pozyskiwania surowców i ma od tej pory obejmować świeże całe ryby oraz filety.

- (3) Komisja przeanalizowała przedmiotową zmianę i stwierdziła, że jest ona uzasadniona. Ponieważ jest to zmiana nieznaczną, zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja może ją zatwierdzić bez odwoływania się do procedury określonej w art. 50 i 52 wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana w specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Traditional Grimsby Smoked Fish” w załączniku I do niniejszego rozporządzenia zostaje zatwierdzona.

Artykuł 2

Skonsolidowany jednolity dokument zawierający główne elementy specyfikacji znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 277 z 22.10.2009, s. 17.

ZAŁĄCZNIK I

W specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Traditional Grimsby Smoked Fish” zatwierdza się następującą zmianę:

Świeże całe ryby oraz filety pochodzą zwykle z Islandii, Wysp Owczych i Norwegii, ale mogą pochodzić również z innych obszarów.

ZAŁĄCZNIK II

JEDNOLITY DOKUMENT

Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾

„TRADITIONAL GRIMSBY SMOKED FISH”

Nr WE: UK-PGI-0105-01022-23.07.2012

ChOG (X) ChNP ()

1. Nazwa

„Traditional Grimsby Smoked Fish”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Zjednoczone Królestwo

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego**3.1. Rodzaj produktu**

Klasa 1.7: Świeże ryby, małże i skorupiaki oraz produkty wytwarzane z nich

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1

„Traditional Grimsby Smoked Fish” (tradycyjne wędzone ryby z Grimsby) to filety z dorsza i plamiaka o masie między 200 a 700 gramów, które zostały poddane wędzeniu na zimno zgodnie z tradycyjną metodą stosowaną na wyznaczonym obszarze geograficznym. Filety są koloru od kremowego do beżowego, mają suchą konsystencję i wędzony lekko słony smak. W postaci przetworzonej sprzedawane są do wielu punktów sprzedaży w wyprodukowanych do tego celu kartonach (których waga nie może przekroczyć 5 kg) lub w jednostkowych opakowaniach próżniowych.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

Całe ryby i filety z dorsza i plamiaka o masie między 200 a 700 gramów.

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)

nie dotyczy

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

Wszystkie etapy kąpieli solankowej i wędzenia filetowanych ryb.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.

W celu zachowania świeżości wędzone ryby pakowane są w przeznaczonych do tego płtych kartonach z przegródkami lub w jednostkowych opakowaniach próżniowych.

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania

nie dotyczy

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Miasto Grimsby w granicach administracyjnych w okręgu North East Lincolnshire.

5. Związek z obszarem geograficznym**5.1. Specyfika obszaru geograficznego**

Związek charakterystycznych cech „Traditional Grimsby Smoked Fish” z obszarem geograficznym opiera się na tradycji, renomie, procesie wędzenia i przekazywanych z pokolenia na pokolenie umiejętnościach osób uczestniczących w tym procesie. Umiejętności, które były przekazywane z pokolenia na pokolenie.

Unikalną cechą portu w Grimsby w Anglii jest to, że znajduje się na przylądku oddzielającym ujście rzeki Humber od Morza Północnego. Dzięki tej lokalizacji port wystawiony jest na chłodne suche wiatry ze strony morza i ujścia rzeki, które wspomagają proces tradycyjnego wędzenia ryb, utrzymując średnie maksymalne temperatury latem poniżej 20 stopni Celsjusza, czyli znacznie chłodniej niż w głębi kraju.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych.

W Zjednoczonym Królestwie miasto Grimsby jest synonimem przetwórstwa ryb. Port i miasto uznają za powód do dumy fakt, że od ponad wieku wielu handlarzy ryb może dostarczać większość rodzajów ryb do każdego miejsca w kraju, a od niedawna nawet w Europie. „Traditional Grimsby Smoked Fish” są jednym z najważniejszych produktów kojarzonych z portem.

Początki tradycji wędzenia i związanych z nim procesów sięgają końca XIX wieku. Miasto Grimsby jest synonimem wędzenia ryb w Zjednoczonym Królestwie od 1850 roku, kiedy to kolej po raz pierwszy umożliwiła szybki transport wędzonych ryb do Londynu, a następnie do każdego miejsca w kraju. W tym czasie nie dysponowano oczywiście urządzeniami chłodniczymi ani urządzeniami do produkcji lodu, tak powszechnie obecnie stosowanymi do przechowywania świeżych i łatwo psujących się produktów takich jak ryby. W celu utrzymywania i przedłużania okresu przydatności do spożycia tych łatwo psujących się produktów stosowano solenie, suszenie, wędzenie lub wszystkie te metody łącznie. Tradycyjne wędzenie ryb w Grimsby nadal cieszy się dużym powodzeniem, mimo że w innym częściach kraju dominują mechaniczne piece wędzarnicze.

Przez większość pierwszej połowy XX wieku port Grimsby był największym portem rybackim na świecie. Pozycja Grimsby wśród takich jego miast partnerskich jak Vigo, Esbjerg, Boulogne Sur Mer i Bremerhaven jest niepodważalna. Obecnie miasto jest nadal największym ośrodkiem produkcji rybnej w Zjednoczonym Królestwie, w którym działa obecnie 106 spółek należących do „Grimsby Fish Merchants Association” (stowarzyszenia handlarzy ryb z Grimsby). Różnorodna baza handlowa zawsze była silną stroną portu i doprowadziła do uzyskania przez targi rybne w Grimsby decydującej roli w sprzedaży świeżych ryb nie tylko w Zjednoczonym Królestwie, ale także na szczelnie europejskim.

5.2. Specyfika produktu

„Traditional Grimsby Smoked Fish” to filety z dorsza i plamiaka o masie między 200 a 700 gramów. Filety są koloru od kremowego do beżowego, mają suchą konsystencję i wędzony lekko słony smak. Filety z ryb poddawane są wędzeniu na zimno przy zastosowaniu tradycyjnych metod i przekazywanej z pokolenia na pokolenie wykwalifikowanej wiedzy fachowej, która obejmuje:

ręczne filetowanie całych ryb,

kąpiele solankowe filetów z ryb,

umieszczanie odfiletowanych ryb na kijach wędzarniczych w kominach wędzarni na wysokości umożliwiającej wędzenie na zimno.

Podłoże wędzarni przygotowuje się, układając je warstwą trocin wędzarniczych, do których podkładany jest płomień w celu rozpoczęcia ich tlenia. Monitorowanie stopnia uwędzenia ryb zależy od ich wielkości oraz temperatury otoczenia i wilgotności.

Aby zapewnić równomiernie uwędzenie ryb wykwalifikowani wędzarze regularnie monitorują proces wędzenia, w razie potrzeby zmieniając położenie ryb lub wyjmując je z wędzarni.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG)

Drugą zaletą położenia Grimsby na wschodnim wybrzeżu jest to, że miasto jest miejscem najmniej narażonym w Zjednoczonym Królestwie na wilgotne południowo-zachodnie wiatry przynoszące deszcz, które przeważają w większości innych części kraju. Miasto ma klimat morski, co oznacza, że nie ma wielkiego zróżnicowania pogody pomiędzy porami roku, ale z dnia na dzień może się ona zmieniać.

Doświadczenie i specjalistyczna wiedza niezbędne do udanego wędzenia ryb tradycyjnymi metodami zdobywane są przez wiele lat, a wiedza ta często przekazywana jest z pokolenia na pokolenie. To odróżnia tradycyjne metody od współczesnego mechanicznego pieca wędzarniczego, będącego zamkniętym urządzeniem podgrzewanym elektrycznie i regulowanym za pomocą pokręteł. Z uwagi na wspomniane trwałe źródła zaopatrzenia i umiejętne wykorzystanie strategicznej pozycji w centrum sieci dystrybucji schłodzonych ryb Grimsby może zapewniać codzienne dostawy świeżo wędzonych ryb do każdego miejsca w kraju.

Grimsby cieszy się uprzywilejowaną pozycją, ponieważ można tam dokonywać zakupu ryb z tak ogromnego obszaru, że niezależnie od pory roku doświadczony nabywca może zwykle znaleźć nadające się do wędzenia ryby. Udanе wędzenie ryb wymaga od wędzarsza uwzględnienia kwestii zmieniających się rodzajów ryb, pór roku i pogody. W Grimsby zgromadzona przez pokolenia specjalistyczna wiedza pozwala tradycyjnemu wędzarszowi ryb na dostarczanie produktu o niezmienniej jakości przy pomocy wyłącznie dotyku i wzroku.

„Traditional Grimsby Smoked Fish” są wysoko cenione przez szeroko rozumiany przemysł spożywczy, reprezentowany np. przez Waitrose, którego nabywcy wyrazili się: „w nowoczesnych piecach wędzarniczych po prostu nie można uzyskać podobnej głębi aromatu. Przy tradycyjnych rybach ma się wrażenie, jakby był to zupełnie inny produkt. Ich smak jest niezwykle. Nie do pobicia! Wędzony. Intensywny. Doskonały”. Tradycyjne metody wędzenia ryb są też wysoko cenione przez wykwalifikowanych kucharzy. Rick Stein stwierdził: „W czasie wizyty w Grimsby byłem pod wrażeniem umiejętności, jakich wymaga tradycyjne wędzenie ryb. W porównaniu do sterowanego komputerowo suszenia to zupełnie inny świat”.

Również kucharz Mitch Tonks uważa, że metoda tradycyjnego wędzenia w bardzo dużym stopniu wpływa na smak ryb, podnosząc ich właściwości organoleptyczne: „Ryby oparwia się w tradycyjny sposób i wędzi w starych wędzarniach, które pachną wręcz bosko – jestem pewien, że wpływa to na ich smak. Wykorzystuje się tylko duże plamiaki, czego efektem jest doskonała równowaga między nutą wędzonego mięsa i słodkim posmakiem ryby”.

Wędzone ryby z Grimsby są podawane w wielu prestiżowych restauracjach, w tym w J Sheekey, Scott, a nawet w Delii Smith, która jest restauracją klubu piłkarskiego miasta Norwich. Regularnie dostarczane też są na dwór królewski. Zgodnie z legendą królowa jadła je na śniadanie nazajutrz po ślubie z księciem Philipem w 1947 r.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(art. 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

<http://archive.defra.gov.uk/foodfarm/food/industry/regional/foodname/products/documents/grimsby-fish-spec-120619.pdf>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 561/2013**z dnia 14 czerwca 2013 r.****zatwierdzające znaczną zmianę elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Schwarzwälder Schinken (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 Komisja rozpatrzyła wniosek Niemiec o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Schwarzwälder Schinken”, zarejestrowanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 123/97 ⁽³⁾.

- (3) Jako że proponowana zmiana nie jest nieznaczna, Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾ wniosek w sprawie zmian zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006. Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 wzmiankowanego rozporządzenia, należy zatwierdzić zmianę specyfikacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 22 z 24.1.1997, s. 19.⁽⁴⁾ Dz.U. C 274 z 11.9.2012, s. 2.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

NIEMCY

Schwarzwälder Schinken (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 562/2013**z dnia 14 czerwca 2013 r.****zawierające nieznaczną zmianę specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Queijo Serra da Estrela (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 weszło w życie dnia 3 stycznia 2013 r. Wymienione rozporządzenie uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 Komisja przeanalizowała wniosek Portugalii w sprawie zatwierdzenia zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Queijo Serra da Estrela”, zarejestrowany na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96⁽³⁾ zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 197/2008⁽⁴⁾.
- (3) Wniosek ma na celu wprowadzenie zmian w specyfikacji. Portugalia występuje z wnioskiem o umożliwienie wprowadzenia do obrotu sera „Queijo Serra da Estrela”

o mniejszej wielkości (0,5 kg). W konsekwencji średnica minimalna sera zostaje zmniejszona z 11 do 9 cm. Portugalia występuje również z wnioskiem o obowiązkowe umieszczanie znaku kazeinowego, opatrzonego numerem, w celu umożliwienia poprawy identyfikowalności produktu.

- (4) Komisja przeanalizowała przedmiotową zmianę i stwierdziła, że jest ona uzasadniona. Jako że zmiana jest nieznaczną, Komisja może ją zatwierdzić bez odwoływania się do procedury określonej w art. 50–52 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Queijo Serra da Estrela” wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Jednolity dokument zawierający główne elementy specyfikacji znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 59 z 4.3.2008, s. 8.

ZAŁĄCZNIK I

W specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Queijo Serra da Estrela” zatwierdza się następującą zmianę:

Opis produktu: Portugalia występuje z wnioskiem o umożliwienie wprowadzenia do obrotu „Queijo Serra da Estrela” o mniejszej wielkości (0,5 kg), stanowiącej minimalną wielkość wymaganą w celu zachowania szczególnych właściwości organoleptycznych. W konsekwencji średnica sera zostaje zmniejszona z 11 do 9 cm.

Dowód pochodzenia: Portugalia występuje z wnioskiem o obowiązkowe umieszczanie znaku kazeinowego, opatrzonego numerem, w celu umożliwienia poprawy identyfikowalności produktu, potwierdzenia regionu pochodzenia i ustalenia związku między każdą partią otrzymanego mleka, zgodnego ze stałymi wymogami specyfikacji, a każdą partią wyprodukowanego sera „Queijo Serra da Estrela”.

Znaki kazeinowe są zgodne ze wzorem zatwierdzonym przez grupę producentów, która udostępnia je wszystkim zainteresowanym producentom w sposób niedyskryminacyjny, aby zapobiec ewentualnemu zdublowaniu numeracji lub serii. Znaki nie mogą być przenoszone z jednego sera na drugi i stają się bezużyteczne w przypadku ich usunięcia.

ZAŁĄCZNIK II

JEDNOLITY DOKUMENT

Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾

„QUEIJO SERRA DA ESTRELA”

Nr WE: PT-PDO-0217-0213 – 17.1.2011

ChOG () ChNP (X)

1. Nazwa

„Queijo Serra da Estrela”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Portugalia

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego

3.1. Rodzaj produktu

Klasa 1.3. Sery

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1

Ser uzyskany w wyniku powolnego odcędzania gęstwy serowej, po koagulacji przy użyciu karczocha hiszpańskiego (*Cynara cardunculus*, L), czystego surowego mleka owczego otrzymanego z udoju owiec rasy *Bordaleira Serra da Estrela* lub *Churra Mondegueira*. Minimalny okres dojrzewania „Queijo Serra da Estrela” wynosi 30 dni. Nazwa pochodzenia sera „Queijo Serra da Estrela”, którego dojrzewanie trwa przynajmniej 120 dni, uzyskuje określenie „Velho” (dojrzały).

Główne właściwości produktu są następujące:

	Queijo Serra da Estrela	Queijo Serra da Estrela Velho (dojrzały)
Kształt i konsystencja	Sprasowany (płaski) cylinder, kształt regularny z wybrzuszeniem po bokach i lekkim wybrzuszeniem na górnej powierzchni, bez wyraźnych krawędzi	Sprasowany (płaski) cylinder, kształt regularny z niewielkim wybrzuszeniem po bokach lub bez wybrzuszenia, nieposiadający krawędzi
Skórka	Gładka i półmiękka	Od gładkiej do lekko pomarszczonej i o konsystencji od twardej do bardzo twardej
Masa	między 0,5 a 1,7 kg	od 0,7 do 1,2 kg
Średnica	od 9 do 20 cm	od 11 do 20 cm
Wysokość	od 4 do 6 cm	od 3 do 6 cm
Tekstura	Zamknięta, średnio elastyczna, zmieniająca kształt podczas krojenia, mocno zwarta, kremowa i aksamitna, bez dziur lub z niewielką ilością dziur	Zamknięta lub z kilkoma dziurami, mięszs lekko kruchy i suchy, aksamitny
Kolor	Biały lub lekko żółtawy	Od żółtawego do pomarańczowego/lekko brązowego, ciemniejący od brzegów w stronę środka
Właściwości sensoryczne	Smak słodki, zdecydowany i lekko kwaśny	Smak przyjemny i trwały, zdecydowany, silny do lekko zaznaczonego i lekko pikantnego/słonego
Białka	od 26 do 33 %	od 36 do 43 %
Tłuszcze	od 45 do 60 %	> 60 %
Wilgotność	od 61 do 69 %	od 49 do 56 %
Popiół	od 5 do 6,5 %	od 7 do 8 %

⁽¹⁾ Zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

Wykorzystywane surowce to wyłącznie:

- czyste surowe mleko owcze pochodzące z udoju owiec rasy *Bordaleira Serra da Estrela* i/lub *Churra Mondegueira*, uzyskane w wyznaczonym obszarze geograficznym. Warunki chowu i żywienia zwierząt stanowią przedmiot szczegółowych zasad,
- sól spożywcza,
- koagulant pochodzenia roślinnego, mianowicie karczoch hiszpański (*Cynara cardunculus*, L).

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)

Jako że chów na wolnym powietrzu jest najczęściej praktykowany, dozwolone są jedynie ekstensywne i półekstensywne systemy produkcji. Zwierzęta pasą się w strefie z charakterystyczną naturalnie rosnącą roślinnością, obejmującą lasy sosnowe, zarośla i łąki. Sezonowy wypas jest często stosowaną praktyką, polegającą na przemieszczaniu zwierząt na inne tereny (lub pastwiska) położone na tym samym obszarze geograficznym, w zależności od pory roku i dostępności pożywienia. Uprawa innych gatunków pasterskich i pastewnych jest częsta w tym regionie i stanowi uzupełnienie paszowe dla regionalnych odmian owiec w okresach, kiedy żywność jest mniej dostępna. Jednakże wyłącznie w przypadku ekstremalnych warunków glebowo-klimatycznych (takich jak np. śnieg czy susza), można stosować pasze proste lub złożone, głównie w fazie początkowej i końcowej okresu ciąży zwierząt i podczas szczytu laktacji, dla wzbogacenia diety zwierząt. Stosowanie tych pasz wymaga uzyskania zezwolenia grupy producentów i jest kontrolowane, pod względem jakości i ilości, przez jednostkę certyfikującą.

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

Biorąc pod uwagę, że zwierzęta muszą posiadać poświadczone pochodzenie genetyczne i terytorialne, że ich dieta podlega ścisłym zasadom ilościowym i jakościowym pod względem wypasu, że od czynnika środowiska zależy, czy uzyskane mleko i ser posiadają wymagane właściwości, że wszystkie fazy są obowiązkowo monitorowane zarówno pod względem identyfikowalności, jak i właściwości organoleptycznych produktu końcowego, że etapy produkcji i dojrzewania sera są czynnościami delikatnymi zarówno z punktu widzenia procesu identyfikowalności, jak i autentyczności, higieny i właściwości sensorycznych produktu końcowego, wszystkie etapy produkcji „Queijo Serra da Estrela” – od przyjęcia zwierząt na świat do pakowania sera, niezależnie od rodzaju prezentacji handlowej – muszą odbywać się w granicach obszaru geograficznego określonych w pkt 4.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.

„Queijo Serra da Estrela” jest produktem organicznym, który ulega zmianom nawet po zakończeniu czynności związanych z przechowywaniem, krojeniem i pakowaniem, w związku z czym czynności te można przeprowadzać jedynie w regionie pochodzenia, z uwagi na konieczność:

- zapewnienia autentyczności i właściwości fizycznych, chemicznych oraz organoleptycznych określających wyjątkową jakość tych serów – cech, które jedynie producenci zamieszkujący te tereny i spożywający regularnie te produkty są w stanie rozpoznać,
- oceny jakości każdego sera indywidualnie przed poddaniem go wyżej wymienionym czynnościom,
- zapewnienia, by ser, nawet po pokrojeniu, zachował swoją charakterystyczną kremowość. W tym celu należy dokonać wyboru serów, które osiągnęły wystarczający stopień dojrzałości w chwili dokonywania danej czynności,
- zapewnienia, by w przypadku sera „queijo velho” plastry miały wymaganą konsystencję i nie kruszyły się. W tym celu należy dokonać wyboru serów, które w najodpowiedniejszym do krojenia momencie procesu dojrzewania mają właściwy smak i konsystencję,
- zapewnienia utrzymania tradycyjnej renomy produktu, uniemożliwienia jej przywłaszczenia i zapobiegania przypadkom wprowadzania konsumenta w błąd,
- utrzymania stałych warunków higieniczno-sanitarnych produktu podczas przeprowadzania różnych czynności,
- zapewnienia właściwej kontroli czynności, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- zapewnienia identyfikowalności każdego sera lub każdej porcji sera i powiązania go z zakładem produkcji i gospodarstwem rolnym, zachowując tym samym pewność co do pochodzenia geograficznego produktu.

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania

Oprócz obowiązkowych zapisów przewidzianych w przepisach ogólnych etykiety muszą zawierać następujące informacje:

- zapis „QUEIJO SERRA DA ESTRELA – Chroniona nazwa pochodzenia” lub ten sam zapis wraz z określeniem „VELHO” („DOJRZAŁY”) w przypadku serów, których okres dojrzewania przekracza 120 dni,

— oznaczenie kontrolne zawierające nazwę produktu, nazwę jednostki kontrolującej i certyfikującej oraz numer serii umożliwiający identyfikację produktu.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Obszar geograficzny ograniczony jest do gmin Carregal do Sal, Celorico da Beira, Fornos de Algodres, Gouveia, Mangualde, Manteigas, Nelas, Oliveira do Hospital, Penalva do Castelo i Seia oraz parafii Carapito, Cortiçada, Dornelas, Eirado, Forninhos, Penaverde i Valverde, gminy Aguiar da Beira, parafii Anceriz, Barril do Alva, Cerdeira, Coja, Pomares i Vila Cova do Alva, gminy Arganil, parafii Aldeia de Carvalho, Cortes do Meio, Erada, Paul, Sarzedo, Unhais da Serra i Verdelhos, gminy Covilhã, parafii Aldeia Viçosa, Cavadoude, Corujeira, Fala, Famalicão, Fernão Joanes, Maçainhas de Baixo, Mizarela, Pero Soares, Porto da Carne, São Vicente, Sé Seixo Amarelo, Trinta, Vale de Estrelas, Valhelhas, Videmonte, Vila Cortez do Mondego i Vila Soeiro, gminy Guarda, parafii Midões, Póvoa de Midões i Vila Nova de Oliveirinha, gminy Tábua, parafii Canas de Santa Maria, Ferreirós do Dão, Lobão da Beira, Molelos, Mosteiro de Fráguas, Nandufe, Parada de Gonta, Sabugosa, São Miguel do Outeiro, Tonda i Tondela, gminy Tondela, parafii Aldeia Nova, Carnicães, Feital, Fiães, Freches, Santa Maria, São Pedro, Tamanho, Torres, Vila Franca das Naves i Vilares, gminy Trancoso i parafii Fragosela, Loureiro de Silgueiros, Povolide i São João de Lourosa oraz gminy Viseu.

5. Związek z obszarem geograficznym

5.1. Specyfika obszaru geograficznego

Cały region położony jest na wyżynie Beira, której warunki agroklimatyczne charakteryzują się chłodnymi, deszczowymi i długimi zimami, którym towarzyszą czasem także opady śniegu, oraz gorącym i suchym latem.

Oprócz wspomnianych już drzew w regionie tym występują krzewy i trawy, stanowiące dietę wypasanych zwierząt. Wśród krzewów i traw należy wyróżnić zwłaszcza krzewy [*ericas*, *ulex* (kolcolisty), *cytissus* (janowce) i *genistas* (dzikie janowce lub *genistas purgans*)]. Pastwiska naturalne składają się z wieloletnich roślin trawiastych rosnących w sposób naturalny, a na pastwiska uprawne składają się przede wszystkim biała koniczyna i koniczyny podziemne. Co się tyczy kwiatów, dominują gatunki kwasolubne, na które składają się głównie trawy i rośliny strączkowe tolerujące zimno, kwasowość i słabe użyznienie gleby. Do najczęstszych upraw trawiastych zalicza się przede wszystkim: owies, żyto, kukurydza, sorgo paszowe i trawa bagienna czy życica jednoroczna.

Region ten jest kolebką dwóch ras wykorzystywanych wyłącznie do produkcji tego sera: „Bordaleira Serra da Estrela” i „Churra Mondegueira”. Od stuleci zwierzęta starają się jak najlepiej wykorzystać ubogie pastwiska występujące w tym regionie.

5.2. Specyfika produktu

Będący wynikiem umiejętności producentów ser „Queijo Serra da Estrela” uzyskuje się wyłącznie z surowego mleka, przy użyciu karczocha hiszpańskiego jako naturalnego koagulantu.

Ze względu na opisane powyżej warunki „Queijo Serra da Estrela” prezentuje bardzo zróżnicowane właściwości. Ma on kształt sprasowanego cylindra, jest regularny, posiada lekkie boczne wybrzuszenie na górnej powierzchni, jest pozbawiony wyraźnych brzegów, ma gładką i półmiękką skórkę oraz zamkniętą, średnio elastyczną teksturę zmieniającą kształt podczas krojenia. Jest mocno zwarty, kremowy i aksamitny, posiada niekiedy dziury, w kolorze białym lub bladożółtym. Jego smak jest słodki, wyraźny i lekko kwaskowaty. Cechy te zaznaczają się coraz bardziej w sposób naturalny podczas procesu dojrzewania i w ten sposób powstaje ser „Queijo Serra da Estrela” Velho, który można opisać w następujący sposób: skórka gładka do lekko chropowatej, konsystencja twarda do bardzo twardej, tekstura zamknięta lub z kilkoma dziurami, masa lekko krucha i sucha, aksamitna, kolor od ciemnożółtego do pomarańczowego, ciemniejszy od boków do środka, przyjemny, trwały, zdecydowany smak, silnie zaznaczony do lekko zaznaczonego i nieco pikantny/słony.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący pomiędzy charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG)

Warunki glebowe i klimatyczne regionu Serra da Estrela umożliwiają przede wszystkim rozwój działalności rolnej i leśnej. Jedną z głównych działalności jest chów owiec ras lokalnych „Bordaleira Serra da Estrela” i „Churra Mondegueira”, których mleko jest wykorzystywane do wyrobu renomowanych serów i serów kremowych (requijão) Serra da Estrela, o szczególnych właściwościach odnoszących się do koloru, aromatu, smaku i tekstury.

Region i produkowane w nim sery były już wymieniane w tekstach autorów rzymskich. Sery te były również wymieniane wśród produktów żywnościowych zabieranych na statkach przez wielkich odkrywców lub opisywane w sztukach teatralnych XVI wieku.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

[art. 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006]

http://www.dgadr.pt/images/docs/val/dop_igp_etg/Valor/CE_QueijoSE_Versao_Comissao.pdf

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 563/2013**z dnia 14 czerwca 2013 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Arroz del Delta del Ebro/Arròs del Delta de l'Ebre (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 Komisja rozpatrzyła wniosek Hiszpanii o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Arroz del Delta del Ebro”/„Arròs del Delta de l'Ebre” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1059/2008⁽³⁾.

- (3) Jako że proponowana zmiana nie jest nieznaczną, Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006. Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 wzmiankowanego rozporządzenia, należy zatwierdzić zmianę specyfikacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Dacian CIOLOȘ

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 283 z 28.10.2008, s. 34.⁽⁴⁾ Dz.U. C 278 z 14.9.2012, s. 7.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone

HISZPANIA

Arroz del Delta del Ebro/Arròs del Delta de l'Ebre (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 564/2013**z dnia 18 czerwca 2013 r.****w sprawie opłat i należności wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 80 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy określić strukturę i wysokość opłat wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów (zwanej dalej „agencją”), jak również warunki płatności.
- (2) Struktura i wysokość opłat powinny uwzględniać pracę, której wykonanie przez agencję wymagane jest na podstawie rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Opłaty powinny zostać ustalone na takim poziomie, by przychód z nich w połączeniu z innymi źródłami przychodów agencji był wystarczający do pokrycia kosztów świadczonych usług.
- (3) Z art. 80 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 528/2012 wynika, że ustalając strukturę i wysokość opłat, należy uwzględnić, czy informacje zostały przedłożone wspólnie czy oddzielnie. W celu odzwierciedlenia rzeczywistego obciążenia pracą agencji oraz aby promować wspólne przedkładanie informacji, należy pobierać tylko jedną opłatę od wniosku, w przypadku gdy kilka osób wspólnie składa wniosek o zatwierdzenie substancji czynnej lub odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej.
- (4) W celu uwzględnienia szczególnych potrzeb małych i średnich przedsiębiorstw w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącego definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw⁽²⁾ (dalej zwanych „MŚP”) z siedzibą w Unii, do takich przedsiębiorstw zastosowanie powinny mieć zniżki za zatwierdzenie substancji czynnej, odnowienie zatwierdzenia lub włączenie jej do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 oraz pozwolenie na produkt biobójczy lub jego odnowienie. Poziom zniżek powinien uwzględniać znaczący udział MŚP w sektorze produktów biobójczych w połączeniu z interesem unik-

nięcia nakładania nadmiernych opłat na inne przedsiębiorstwa, przy jednoczesnym zagwarantowaniu pełnego finansowania pracy agencji. W celu zniechęcenia do składania wniosków dotyczących produktów zawierających substancje czynne spełniające jeden z warunków kwalifikujących je do zastąpienia wymienionych w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, jak również dotyczących tych substancji czynnych, zniżki nie powinny mieć zastosowania do wniosków dotyczących takich produktów biobójczych lub substancji czynnych.

- (5) Biorąc pod uwagę pracę, którą agencja musi wykonać przy rozpatrywaniu odwołań wniesionych zgodnie z art. 77 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, należy nałożyć opłatę za wnoszenie odwołań zgodnie z art. 77 ust. 1 akapit trzeci tego rozporządzenia. Aby uniknąć niesprawiedliwego traktowania osób składających uzasadnione odwołania, należy zwracać takie opłaty, jeżeli odwołanie jest zasadne.
- (6) Biorąc pod uwagę mniejszy nakład pracy, jaką agencja musi wykonać w przypadkach, w których wnioski są odrzucane przed zatwierdzeniem lub w jego trakcie lub zostają wycofane w trakcie ich oceny, należy przewidzieć częściowy zwrot opłat w takich przypadkach.
- (7) W celu zachęcania do składania wniosków o zatwierdzenie substancji czynnych, które są odpowiednimi zamiennikami dla zatwierdzonych substancji czynnych spełniających jedno z kryteriów wyłączenia wymienionych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, należy przewidzieć zwrot opłaty za takie wnioski.
- (8) Opłata za wnioski o włączenie do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 substancji czynnych, które nie dają powodów do obaw, powinna uwzględniać szacowany nakład pracy agencji konieczny do rozpatrzenia takich wniosków, jak również to, czy w interesie publicznym leży umożliwienie wydania pozwolenia na produkty zawierające takie substancje.
- (9) W celu zniechęcania do składania wniosków o zatwierdzenie lub odnowienie zatwierdzenia substancji czynnych spełniających jeden z warunków kwalifikujących je do zastąpienia wymienionych w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, jak również wniosków o pozwolenie lub odnowienie pozwolenia dla produktów wymagających oceny porównawczej zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, oraz aby wnieść wkład w finansowanie zwolnień i zniżek przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, należy przewidzieć wzrost opłat dla takich wniosków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

- (10) W związku z pracą, którą musi wykonać agencja przy rozpatrywaniu wniosku o wydanie opinii w sprawie klasyfikacji zmian zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 354/2013 z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie zmian produktów biobójczych, na które udzielono pozwolenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012⁽¹⁾, należy pobierać opłatę za takie wnioski. Aby jednak uniknąć, w stopniu, w jakim jest to możliwe, karanja wnioskodawców, których wnioski o zaklasyfikowanie zmiany jako drobnej lub administracyjnej są uzasadnione, należy przyznać niższą kolejnemu wnioskowi o zmianę, jeżeli skutkiem tego wniosku jest wydanie zalecenia o zaklasyfikowanie zmiany jako administracyjnej lub drobnej.
- (11) Biorąc pod uwagę pracę, którą agencja musi wykonać przy rozpatrywaniu wniosków o umieszczenie w wykazie właściwych osób, o których mowa w art. 95 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, należy pobierać opłatę za takie wnioski. Ilość pracy koniecznej do rozpatrzenia takiego wniosku będzie się znacząco różnić w zależności od tego, czy dana osoba przedkłada upoważnienie do korzystania z danych czy nową dokumentację, ponieważ w tym drugim przypadku agencja będzie musiała sprawdzić, czy dokumentacja jest zgodna z załącznikiem II do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 lub, w stosownych przypadkach, załącznikiem IIA do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾. Należy odpowiednio zróżnicować tę opłatę.
- (12) Biorąc pod uwagę pracę, którą agencja musi wykonać przy rozpatrywaniu wniosku o nieudostępnianie informacji zgodnie z art. 66 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, należy pobierać opłatę za takie wnioski.
- (13) W związku z tym, że budżet agencji jest sporządzany i wykonywany w euro i w euro prezentuje się również sprawozdania rachunkowe zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽³⁾, z art. 17 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽⁴⁾ oraz z art. 17 rozporządzenia finansowego Europejskiej Agencji Chemikaliów z dnia 24 września 2008 r.⁽⁵⁾, należy pobierać opłaty wyłącznie w euro.
- (14) Z art. 80 ust. 3 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 528/2012 wynika, że terminy uiszczania opłat należy ustalać z nale-

żytym uwzględnieniem terminów dotyczących procedur, o których mowa w tym rozporządzeniu.

- (15) Opłaty określone w niniejszym rozporządzeniu powinny być poddawane przeglądowi w odpowiednich odstępach czasu, w celu dostosowania opłat do stopy inflacji oraz rzeczywistych kosztów ponoszonych przez agencję z tytułu świadczonych usług. Przeglądy te powinny uwzględniać nabywanie doświadczenia przez agencję przy rozpatrywaniu wniosków na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz uzyskany dzięki temu wzrost efektywności.
- (16) Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych, o którym mowa w art. 82 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, nie wydał opinii w sprawie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Ponieważ uznano, że niezbędny jest akt wykonawczy, przewodniczący przedłożył komitetowi odwoławczemu projekt aktu wykonawczego do dalszego rozpatrzenia. Komitet odwoławczy nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

OPLĄTY

Artykuł 1

Opłaty za pracę związaną z substancjami czynnymi

Agencja pobiera opłaty przewidziane w tabeli 1 załącznika I za pracę, którą należy wykonać na podstawie rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w związku z zatwierdzaniem i odnawianiem zatwierdzeń substancji czynnych, jak również włączaniem do załącznika I do tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Opłaty za pracę związaną z pozwoleniami unijnymi na produkty biobójcze

Agencja pobiera opłaty przewidziane w tabeli 1 załącznika II za pracę, którą należy wykonać na podstawie rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w związku z pozwoleniami unijnymi na produkty biobójcze.

Artykuł 3

Inne opłaty

1. Agencja pobiera opłaty przewidziane w załączniku III za pracę, którą należy wykonać na podstawie rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w związku z ustaleniem równoważności technicznej, wnioskami dotyczącymi wzajemnego uznawania, wnioskami dotyczącymi umieszczenia w wykazie właściwych osób i wnioskami dotyczącymi nieudostępniania informacji przedłożonych agencji.

2. Agencja pobiera opłaty roczne przewidziane w załączniku III za każdy produkt biobójczy lub rodzinę produktów biobójczych, na które udzielono pozwolenia unijnego. Terminem płatności opłaty rocznej jest pierwsza i każda kolejna rocznica wejścia w życie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu. Opłata roczna dotyczy roku poprzedniego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 19.4.2013, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 24.2.1998, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

⁽⁵⁾ MB/53/2008 final.

Artykuł 4

Opłaty za odwołania od decyzji agencji na podstawie art. 77 rozporządzenia (UE) nr 528/2012

1. Za każde odwołanie od decyzji agencji na podstawie art. 77 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 agencja pobiera opłatę, jak określono w załączniku III.
2. Odwołanie nie jest uznawane za przyjęte przez komisję odwoławczą do czasu otrzymania przez agencję stosownej opłaty.
3. Jeżeli odwołanie zostanie uznane przez komisję odwoławczą za niedopuszczalne, opłata nie zostanie zwrócona.
4. Agencja zwraca opłatę pobraną zgodnie z ust. 1, jeżeli dyrektor wykonawczy agencji skoryguje decyzję zgodnie z art. 93 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ lub jeżeli odwołanie zostało rozpatrzone na korzyść osoby odwołującej się.

Artykuł 5

Możliwość zwrotu opłaty w przypadku substancji alternatywnych dla zatwierdzonych substancji czynnych spełniających jedno z kryteriów wyłączenia

1. Składając wniosek do agencji o zatwierdzenie substancji czynnej, która może być stosowną substancją alternatywną w rozumieniu art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 528/2012 dla zatwierdzonej substancji czynnej spełniającej jedno z kryteriów wyłączenia zgodnie z art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia, wnioskodawca może żądać zwrotu opłaty na rzecz agencji.
2. Po otrzymaniu opinii agencji zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, która zawiera również zalecenie dotyczące tego, czy dana substancja czynna jest stosowną substancją alternatywną w rozumieniu art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 528/2012, Komisja podejmuje decyzję w sprawie wniosku.
3. W przypadku gdy Komisja uzna, że dana substancja czynna jest stosowną substancją alternatywną, agencja powiadamia o tym wnioskodawcę i zwraca całą opłatę, o której mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ II

WSPARCIE DLA MŚP

Artykuł 6

Uznawanie statusu MŚP

1. Przed złożeniem wniosku do agencji o zatwierdzenie substancji czynnej, odnowienie zatwierdzenia lub włączenie jej do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 lub o pozwolenie unijne na produkt biobójczy lub rodzinę produktów biobójczych, przedłożonego zgodnie z, odpowiednio, art. 7 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 28 ust. 4, art. 43 ust. 1 lub art. 45 ust. 1 tego rozporządzenia, zawierającego wniosek o zniżkę dla MŚP, potencjalny wnioskodawca przedkłada agencji właściwe elementy potwierdzające prawo do takich zniżek na podstawie statusu MŚP w rozumieniu zalecenia 2003/361/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

2. W przypadku wniosku o zatwierdzenie substancji czynnej, odnowienie zatwierdzenia lub włączenie jej do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 kwestę tę ustala się poprzez odniesienie do producenta substancji czynnej, który jest reprezentowany przez potencjalnego wnioskodawcę. W przypadku wniosku o zatwierdzenie produktu lub odnowienie jego zatwierdzenia kwestę tę ustala się poprzez odniesienie do potencjalnego posiadacza pozwolenia.

3. Agencja publikuje wykaz właściwych elementów, które mają być przedłożone zgodnie z ust. 1.

4. W ciągu 45 dni od otrzymania wszystkich właściwych elementów, o których mowa w ust. 1, agencja podejmuje decyzję, czy status MŚP, jeśli takowy istnieje, może zostać uznany.

5. Uznanie przedsiębiorstwa za MŚP jest ważne w odniesieniu do wniosków złożonych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 528/2012 przez okres dwóch lat.

6. Odwołanie może być wniesione zgodnie z art. 77 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 przeciwko decyzji agencji podjętej zgodnie z ust. 4.

Artykuł 7

Zniżki dotyczące opłat

1. Zniżki dotyczące opłat wnoszonych na rzecz agencji, jak określono w tabeli 2 załącznika I i tabeli 2 załącznika II, przyznawane są MŚP mającym siedzibę w Unii.
2. Zniżki dla wniosków o zatwierdzenie substancji czynnej, odnowienie zatwierdzenia lub włączenie jej do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 są przyznawane wyłącznie, jeśli dana substancja czynna nie kwalifikuje się do zastąpienia.
3. Zniżki dla wniosków o pozwolenie na produkt biobójczy lub odnowienie pozwolenia są przyznawane wyłącznie, jeśli produkt nie zawiera substancji czynnej kwalifikującej się do zastąpienia.

ROZDZIAŁ III

PŁATNOŚCI

Artykuł 8

Sposób dokonywania płatności

1. Opłaty przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są uiszczane w euro.
2. Płatności dokonuje się dopiero po wystawieniu faktury przez agencję.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 płatności uiszczane na podstawie art. 4 dokonywane są w chwili składania odwołania.
4. Płatności są dokonywane przelewem na rachunek bankowy agencji.

Artykuł 9

Identyfikacja płatności

1. W przypadku każdej płatności, z wyjątkiem płatności, o których mowa w art. 8 ust. 3, w polu odniesienia należy podać numer faktury.

2. W przypadku płatności, o których mowa w art. 8 ust. 3, w polu odniesienia podaje się dane identyfikacyjne osoby (osób) odwołującej się (odwołujących się) oraz, jeśli jest dostępny, numer decyzji, od której wniesiono odwołanie.

3. Jeżeli nie można ustalić celu płatności, agencja określa termin, w którym płatnik musi powiadomić na piśmie, jaki jest cel płatności. Jeśli agencja nie otrzyma przed upływem tego terminu powiadomienia o celu płatności, wówczas płatność uznaje się za nieważną, a daną kwotę zwraca się płatnikowi.

Artykuł 10

Termin płatności

1. Jeśli nie postanowiono inaczej, opłaty uiszcza się w terminie 30 dni od daty przekazania faktury przez agencję.

2. Dzień, w którym pełna kwota płatności została wpłacona na rachunek bankowy należący do agencji, jest uważany za dzień, w którym została dokonana płatność.

3. Płatność jest uważana za dokonaną w terminie, jeżeli za pomocą wystarczających dowodów wykazano, że przed upływem odpowiedniego terminu płatnik zlecił przelew na rachunek bankowy podany na fakturze. Wystarczającym dowodem jest wystawione przez instytucję finansową potwierdzenie wydania polecenia przelewu.

Artykuł 11

Niewystarczająca płatność

1. Termin płatności uważa się za dotrzymany jedynie wtedy, jeżeli pełna kwota opłaty została uiszczona w terminie.

2. Jeżeli faktura odnosi się do grupy transakcji, agencja może przypisać dowolną niedopłatę do każdej z odpowiednich transakcji. Kryteria przypisywania płatności określa zarząd agencji.

Artykuł 12

Zwrot nadpłat

1. Tryb dokonywania zwrotu nadpłaconej opłaty jest określany przez dyrektora wykonawczego agencji i publikowany na jej stronie internetowej.

Kwota ta jednak nie jest zwracana, jeżeli wysokość nadpłaty wynosi mniej niż 200 EUR, a zainteresowana strona nie zażądała wyraźnie zwrotu nadpłaty.

2. Zaliczenie kwot niezwróconych nadpłat na poczet przyszłych płatności na rzecz agencji nie jest możliwe.

Artykuł 13

Zwrot kwot w przypadku wniosków odrzuconych przed zatwierdzeniem lub w jego trakcie lub wycofanych podczas przeprowadzania oceny

1. Agencja zwraca 90 % pobranej opłaty w przypadku odrzucenia wniosku o zatwierdzenie substancji czynnej lub

o pozwolenie na produkt biobójczy, złożonego zgodnie z, odpowiednio, art. 7 ust. 1 lub art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, lub wniosku o drobną lub istotną zmianę produktu, przed lub w trakcie zatwierdzania.

2. Agencja zwraca 75 % pobranej opłaty w przypadku wycofania wniosku o zatwierdzenie substancji czynnej lub o pozwolenie na produkt biobójczy, złożonego zgodnie z, odpowiednio, art. 7 ust. 1 lub art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, lub wniosku o istotną zmianę produktu, przed przekazaniem agencji sprawozdania z oceny przez właściwy organ oceniający.

Pobrana opłata nie jest zwracana w przypadku, gdy wniosek zostaje wycofany po przekazaniu agencji sprawozdania z oceny przez właściwy organ oceniający.

3. Tryb dokonywania zwrotu pozostałej kwoty jest określany przez dyrektora wykonawczego agencji i publikowany na jej stronie internetowej.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Zwrot kosztów sprawozdawcom

Członkowie Komitetu ds. Produktów Biobójczych pełniący funkcję sprawozdawców otrzymują zwrot kosztów z opłat wniesionych zgodnie z art. 80 ust. 2 na rzecz właściwych organów państw członkowskich działających jako właściwe organy oceniające.

Artykuł 15

Należności

1. Z zastrzeżeniem pozytywnej opinii ze strony Komisji, agencja może decyzją swojego zarządu ustanowić należności za usługi administracyjne lub techniczne, świadczone przez nią zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 528/2012 na wniosek jednej ze stron w celu ułatwienia jego wykonania. Dyrektor wykonawczy agencji może podjąć decyzję o niepobieraniu należności od organizacji międzynarodowych lub państw zgłaszających się do agencji o pomoc.

2. Należności ustala się na poziomie umożliwiającym pokrycie kosztów usług świadczonych przez agencję i niewykraczającym poza to, co jest niezbędne do pokrycia tych kosztów.

3. Należności są uiszczane w terminie 30 dni kalendarzowych od dnia przekazania faktury przez agencję.

*Artykuł 16***Preliminarz tymczasowy**

Podczas sporządzania preliminarza łącznych wydatków i dochodów agencji na kolejny rok finansowy, zgodnie z art. 96 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, zarząd agencji ⁽¹⁾ uwzględnia specjalny preliminarz tymczasowy dochodów z opłat i należności za działania powierzone agencji zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 528/2012, które nie łączą się z żadnymi dochodami pochodzącymi z dotacji unijnych.

*Artykuł 17***Przegląd**

Komisja dokonuje co roku przeglądu opłat i należności przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu w oparciu o wskaźnik inflacji mierzony za pomocą europejskiego wskaźnika cen konsumpcyjnych publikowanego przez Eurostat. Pierwszy przegląd odbędzie się najpóźniej do dnia 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2013 r.

Komisja będzie też poddawać niniejsze rozporządzenie ciągłemu przeglądowi w świetle istotnych informacji udostępnianych w związku z założeniami, na podstawie których ustalane są przewidywane dochody i wydatki agencji. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2015 r. Komisja dokona przeglądu niniejszego rozporządzenia w celu jego zmiany, w stosownych przypadkach, uwzględniając w szczególności środki potrzebne agencji i właściwym organom państw członkowskich na świadczenie usług o podobnym charakterze. Przegląd ten będzie uwzględniał wpływ na MŚP oraz, w stosownych przypadkach, przegląd stawek zniżek przyznawanych MŚP.

Artykuł 18

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Opłaty dotyczące substancji czynnych

Tabela 1

Opłaty standardowe

Ogólny opis zadania; odpowiedni przepis rozporządzenia (UE) nr 528/2012	Szczegółne warunki lub opis zadania	Opłata (EUR)
Zatwierdzenie substancji czynnej; art. 7 ust. 2	Opłata za pierwszą grupę produktową, dla której dana substancja czynna jest zatwierdzona	120 000
	Dodatkowa opłata za dodatkową grupę produktową	40 000
	Dodatkowa opłata za grupę produktową (zarówno pierwszą grupę produktową, jak i każdą dodatkową grupę produktową), jeżeli substancja czynna jest substancją kwalifikującą się do zastąpienia zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	20 000
	Opłata za zmianę zatwierdzenia, inną niż dodanie grupy produktowej	20 000
Odnowienie zatwierdzenia; art. 13 ust. 3	Opłata za pierwszą grupę produktową, dla której złożono wniosek o odnowienie zatwierdzenia danej substancji czynnej	15 000
	Dodatkowa opłata za dodatkową grupę produktową	1 500
	Dodatkowa opłata za pierwszą grupę produktową, dla której złożono wniosek o odnowienie zatwierdzenia danej substancji czynnej, w przypadku gdy konieczne jest przeprowadzenie pełnej oceny zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	25 000
	Dodatkowa opłata za dodatkową grupę produktową, w przypadku gdy konieczne jest przeprowadzenie pełnej oceny zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	2 500
	Dodatkowa opłata za grupę produktową (zarówno pierwszą grupę produktową, jak i każdą dodatkową grupę produktową), jeżeli substancja czynna jest substancją kwalifikującą się do zastąpienia zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	20 000
Włączenie substancji czynnej do załącznika I; art. 28	Opłata za pierwsze włączenie substancji czynnej do załącznika I	10 000
	Opłata za zmianę włączenia substancji czynnej do załącznika I	2 000
Notyfikacja zgodnie z art. 3a rozporządzenia (WE) nr 1451/2007	Opłata za kombinację substancja/grupa produktowa Opłata za notyfikację jest odliczana od kolejnego wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	10 000

Tabela 2

Zniżki dotyczące opłat za wnioski o zatwierdzenie, odnowienie zatwierdzenia, włączenie do załącznika I substancji czynnych, jeżeli producent substancji czynnej jest MŚP mającym siedzibę na terytorium Unii, z wyjątkiem przypadków, w których substancja czynna kwalifikuje się do zastąpienia

Rodzaj przedsiębiorstwa	Zniżka (% opłaty standardowej)
Mikroprzedsiębiorstwo	60
Małe przedsiębiorstwo	40
Średnie przedsiębiorstwo	20

ZAŁĄCZNIK II

Opłaty za pozwolenie unijne na produkty biobójcze

Tabela 1

Opłaty standardowe

Ogólny opis zadania; odpowiedni przepis rozporządzenia (UE) nr 528/2012	Szczególne warunki lub opis zadania	Opłata (EUR)
Przyznanie pozwolenia unijnego, jeden produkt; art. 43 ust. 2	Opłata za produkt, który nie jest identyczny z reprezentatywnym produktem ocenionym do celów zatwierdzenia substancji lub z jednym z takich produktów	80 000
	Opłata za produkt, który jest identyczny z reprezentatywnym produktem ocenionym do celów zatwierdzenia substancji lub z jednym z takich produktów	40 000
	Dodatkowa opłata za produkt w przypadku konieczności przeprowadzenia oceny porównawczej zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	40 000
	Dodatkowa opłata za produkt, w przypadku gdy wymagane pozwolenie jest tymczasowe zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	10 000
Przyznanie pozwolenia unijnego, rodzina produktów biobójczych; art. 43 ust. 2	Opłata za rodzinę	150 000
	Dodatkowa opłata za rodzinę produktów biobójczych w przypadku konieczności przeprowadzenia oceny porównawczej zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	60 000
	Dodatkowa opłata za rodzinę produktów biobójczych, w przypadku gdy wymagane pozwolenie jest tymczasowe zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	15 000
Powiadomienie agencji o dodatkowym produkcie w ramach rodziny produktów biobójczych; art. 17 ust. 6	Opłata za dodatkowy produkt	2 000
Pozwolenie unijne na ten sam produkt biobójczy; art. 17 ust. 7	Opłata za produkt będący „takim samym produktem” w rozumieniu rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 414/2013 z dnia 6 maja 2013 r. określającego procedurę wydawania pozwoleń dla takich samych produktów biobójczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ⁽¹⁾	2 000
Istotna zmiana produktu lub rodziny produktów, na które udzielono pozwolenia; art. 50 ust. 2	Opłata za wniosek	40 000
Drobna zmiana produktu lub rodziny produktów, na które udzielono pozwolenia; art. 50 ust. 2	Opłata za wniosek	15 000
Zmiana administracyjna produktu lub rodziny produktów, na które udzielono pozwolenia; art. 50 ust. 2	Opłata za powiadomienie	2 000
Zalecenie w sprawie klasyfikacji zmiany produktu lub rodziny produktów, na które udzielono pozwolenia; art. 50 ust. 2	Opłata za wniosek zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 354/2013 Jeśli zgodnie z zaleceniem zmiana ma zostać zaklasyfikowana jako administracyjna lub drobna zmiana, opłata za wniosek zostanie odliczona od następnego wniosku lub zgłoszenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 354/2013	2 000

Ogólny opis zadania; odpowiedni przepis rozporządzenia (UE) nr 528/2012	Szczególne warunki lub opis zadania	Opłata (EUR)
Odnowienie pozwolenia unijnego, jeden produkt; art. 45 ust. 3	Opłata za produkt	5 000
	Dodatkowa opłata za produkt, w przypadku gdy konieczne jest przeprowadzenie pełnej oceny zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	15 000
	Dodatkowa opłata za produkt w przypadku konieczności przeprowadzenia oceny porównawczej zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	40 000
Odnowienie pozwolenia unijnego, rodzina produktów biobójczych; art. 45 ust. 3	Opłata za rodzinę produktów	7 500
	Dodatkowa opłata za rodzinę produktów, w przypadku gdy konieczne jest przeprowadzenie pełnej oceny zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	22 500
	Dodatkowa opłata za rodzinę produktów, w przypadku konieczności przeprowadzenia oceny porównawczej zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 528/2012	60 000

(¹) Dz.U. L 125 z 7.5.2013, s. 4.

Tabela 2

Zniżki opłat dotyczące wniosków o przyznanie i odnowienie pozwolenia unijnego na produkt biobójczy lub rodzinę produktów biobójczych, jeżeli potencjalny posiadacz pozwolenia jest MŚP mającym siedzibę na terytorium Unii, z wyjątkiem przypadków, w których produkt zawiera substancję czynną, która jest substancją kwalifikującą się do zastąpienia

Rodzaj przedsiębiorstwa	Zniżka (% opłaty standardowej)
Mikroprzedsiębiorstwo	30
Małe przedsiębiorstwo	20
Średnie przedsiębiorstwo	10

ZAŁĄCZNIK III

Inne opłaty

Ogólny opis zadania; odpowiedni przepis rozporządzenia (UE) nr 528/2012	Szczególne warunki lub opis zadania	Opłata (EUR)
Równoważność techniczna; art. 54 ust. 3	Opłata, w przypadku gdy różnica dotycząca źródeł substancji czynnej ogranicza się do zmiany miejsca produkcji, a wniosek opiera się wyłącznie na danych analitycznych	5 000
	Opłata, w przypadku gdy różnica dotycząca źródeł substancji czynnej wykracza poza zmianę miejsca produkcji, a wniosek opiera się wyłącznie na danych analitycznych	20 000
	Opłata, w przypadku gdy powyższe warunki nie są spełnione	40 000
Opłata roczna za produkty biobójcze, na które udzielono pozwolenia unijnego; art. 80 ust. 1 lit. a)	Opłata za pozwolenie unijne na produkt biobójczy	10 000
	Opłata za pozwolenie unijne na rodzinę produktów biobójczych	20 000
Opłata za wnioski o wzajemne uznanie; art. 80 ust. 1 lit. a)	Opłata za produkt lub rodzinę produktów, których dotyczy wniosek o wzajemne uznanie na państwo członkowskie, z którego pochodzi wniosek o wzajemne uznanie	700
Odwołanie; art. 77 ust. 1	Opłata za odwołanie	2 500
Wniosek o umieszczenie w wykazie właściwych osób; art. 95	Opłata za przedłożenie upoważnienia do korzystania z danych zawartych w dokumentacji, która została już uznana za kompletną przez agencję lub właściwy organ oceniający	2 000
	Opłata za przedłożenie upoważnienia do korzystania z części danych zawartych w dokumentacji, która została już uznana za kompletną przez agencję lub właściwy organ oceniający, wraz z danymi uzupełniającymi	20 000
	Opłata za złożenie nowej dokumentacji	40 000
Wnioski na podstawie art. 66 ust. 4 przedłożone agencji	Opłata za pozycję, w odniesieniu do której złożono wniosek o niedostępianie informacji	1 000

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 565/2013**z dnia 18 czerwca 2013 r.**

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1731/2006, (WE) nr 273/2008, (WE) nr 566/2008, (WE) nr 867/2008, (WE) nr 606/2009 oraz rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 543/2011 i (UE) nr 1333/2011 w odniesieniu do zobowiązań dotyczących przekazywania informacji w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych i uchylające rozporządzenie (WE) nr 491/2007

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (¹), w szczególności jego art. 192 ust. 2 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (²) ustanawia wspólne zasady przekazywania Komisji informacji i dokumentów przez państwa członkowskie. Zasady te w szczególności obejmują obowiązek korzystania przez państwa członkowskie z systemów informatycznych udostępnianych przez Komisję oraz zatwierdzanie praw dostępu dla organów lub osób upoważnionych do przesyłania informacji. Rozporządzenie (WE) nr 792/2009 ustanawia również wspólne zasady dotyczące systemów informatycznych, dzięki którym systemy te zapewniają autentyczność, integralność i trwałą czytelność przesyłanych dokumentów oraz ochronę danych osobowych. Obowiązek stosowania tych systemów musi być przewidziany w każdym rozporządzeniu ustanawiającym szczegółowe zobowiązanie dotyczące przekazywania informacji.
- (2) Komisja opracowała system informatyczny umożliwiający elektroniczne zarządzanie dokumentami i procedurami w ramach jej własnych wewnętrznych procedur oraz w relacjach z organami zaangażowanymi w realizację wspólnej polityki rolnej.
- (3) Za pośrednictwem tego systemu można wypełniać kilka obowiązków w zakresie informowania, w szczególności tych, które są przewidziane w rozporządzeniach Komisji: (WE) nr 1731/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie szczególnych zasad stosowania refundacji wywozowych w odniesieniu do niektórych konserw z wołowiny i cielęciny (³), (WE) nr 273/2008 z dnia 5 marca 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do metod analizy oraz oceny jakości mleka

i przetworów mlecznych (⁴), (WE) nr 566/2008 z dnia 18 czerwca 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasad wprowadzania do obrotu wołowiny pochodzącej od bydła w wieku do dwunastu miesięcy (⁵), (WE) nr 867/2008 z dnia 3 września 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do organizacji podmiotów gospodarczych w sektorze oliwek, ich programów prac oraz ich finansowania (⁶), (WE) nr 606/2009 z dnia 10 lipca 2009 r. ustanawiającym niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do kategorii produktów winiarskich, praktyk enologicznych i obowiązujących ograniczeń (⁷) oraz w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (⁸).

- (4) Z myślą o skutecznej administracji oraz w świetle dotychczasowych doświadczeń, należy uprościć procedurę przekazywania niektórych informacji, sprecyzować ją albo zlikwidować.
- (5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 491/2007 z dnia 3 maja 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1947/2005 w odniesieniu do przekazywania danych dotyczących nasion (⁹) obejmuje tylko procedury przekazywania informacji, które nie są już przydatne, ponieważ specjalna pomoc w odniesieniu do nasion niektórych gatunków roślin już się zakończyła.
- (6) W art. 135 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 przewidziano procedurę informowania o zwyczajowych dniach handlowych na reprezentatywnych rynkach. Ponieważ system elektronicznych powiadomień umożliwia codzienne informowanie o cenach, informowanie o zwyczajowych dniach handlowych nie jest już konieczne.
- (7) W art. 9 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1333/2011 (¹⁰) przewidziano obowiązek powiadamiania Komisji o liście podmiotów gospodarczych wprowadzających do obrotu banany, którym przyznano wyłączenie z kontroli zgodności z normami handlowymi. Powiadamianie takie okazało się nieprzydatne pod względem zapewniania zgodności z tymi normami handlowymi w sektorze bananów. Obowiązek ten należy zatem znieść.

(¹) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

(²) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.

(³) Dz.U. L 325 z 24.11.2006, s. 12.

(⁴) Dz.U. L 88 z 29.3.2008, s. 1.

(⁵) Dz.U. L 160 z 19.6.2008, s. 22.

(⁶) Dz.U. L 237 z 4.9.2008, s. 5.

(⁷) Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 1.

(⁸) Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

(⁹) Dz.U. L 116 z 4.5.2007, s. 3.

(¹⁰) Dz.U. L 336 z 20.12.2001, s. 23.

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1731/2006, (WE) nr 273/2008, (WE) nr 566/2008, (WE) nr 867/2008, (WE) nr 606/2009 oraz rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 543/2011 i (UE) nr 1333/2011. Należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 491/2007.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1731/2006 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Dodatkowe środki kontroli

1. Państwa członkowskie określają bardziej szczegółowe środki kontroli dotyczące produkcji konserw i powiadamiają o nich Komisję. W szczególności dbają one o to, by wykluczyć wszelką możliwość zastąpienia używanych surowców lub przedmiotowych produktów.

2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 273/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 19;
- 2) dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Powiadomienia

Powiadomienia, o których mowa w art. 2, art. 4 ust. 1 i w załączniku III C przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 3

Art. 9 rozporządzenia (WE) nr 566/2008 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Powiadomienia

Powiadomienia, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 3, art. 6 ust. 3 i art. 8 ust. 1 i 2 przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 4

Art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 867/2008 otrzymuje brzmienie:

„4. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule, są przesyłane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 5

W rozporządzeniu (WE) nr 606/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przekazywanie Komisji informacji lub dokumentów określonych w ust. 1 lit. c) i w ust. 3 i 4 dokonywane jest zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”;

- 2) w dodatku 3 do załącznika I A punkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Grecja powiadamia Komisję z wyprzedzeniem, jeżeli zamierza zmienić przepisy określone w ust. 1 lit b). Powiadomienie takie jest przesyłane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009. Jeśli Komisja nie udzieli odpowiedzi w ciągu dwóch miesięcy od takiego powiadomienia, Grecja będzie mogła wprowadzić planowane zmiany.”;

- 3) w załączniku I B część A pkt 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie przekazują Komisji, z wyprzedzeniem i zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009, wszelkie niezbędne informacje techniczne dotyczące odnośnych win, w tym specyfikacje oraz roczną wielkość produkcji.”;

- 4) w załączniku I C, pkt 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie powiadamiają o tych odstępstwach Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009. Następnie Komisja informuje o nich pozostałe państwa członkowskie.”.

Artykuł 6

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 543/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 134 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) średnie reprezentatywne ceny produktów przywożonych z państw trzecich, sprzedawanych na reprezentatywnych rynkach przywozowych wymienionych w załączniku XVII, oraz znaczące ceny odnotowane na innych rynkach w odniesieniu do znacznych ilości produktów przywożonych lub – w przypadku braku danych na temat cen dla rynków reprezentatywnych – znaczące ceny dla produktów przywożonych odnotowane na innych rynkach; oraz”;

2) skreśla się art. 135;

3) art. 146 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Powiadomienia określone w art. 9 ust. 2, art. 18 ust. 3 i 4, art. 97, 128, art. 129 ust. 1, art. 130, 131 i w niniejszym artykule oraz wnioski określone w art. 92 ust. 1 są przekazywane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009”.

4) tytuł załącznika XVII otrzymuje brzmienie: „Rynki reprezentatywne, o których mowa w art. 134 ust. 1 lit. a)”.

Artykuł 7

W art. 9 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1333/2011 skreśla się akapit drugi.

Artykuł 8

Rozporządzenie (WE) nr 491/2007 traci moc.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 566/2013**z dnia 18 czerwca 2013 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 74 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 zawiera wykaz krajowych przepisów jurysdykcyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2 rozporządzenia.
- (2) Załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 został wielokrotnie zmieniony, ostatnio rozporządzeniem Komisji (UE) nr 156/2012 ⁽²⁾, w celu aktualizacji krajowych przepisów jurysdykcyjnych.
- (3) Polska zgłosiła Komisji dodatkowe zmiany do wykazu zamieszczonego w załączniku I.
- (4) Zgodnie z art. 2 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych ⁽³⁾, rozporzą-

dzenie to powinno – na mocy prawa międzynarodowego – mieć zastosowanie do stosunków między Unią Europejską a Danią.

- (5) Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 44/2001, wpis dotyczący Polski otrzymuje następujące brzmienie:

„— w Polsce: art. 1103 pkt 4 Kodeksu postępowania cywilnego oraz art. 1110 Kodeksu postępowania cywilnego w takim zakresie, w jakim ten ostatni przepis przewiduje jurysdykcję sądu wyłącznie w oparciu o jedną z następujących okoliczności: obywatelstwo polskie, miejsce zamieszkania, miejsce zwykłego pobytu lub siedzibę wnioskodawcy w Polsce”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w 20. dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 50 z 23.2.2012, s. 3.⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 567/2013**z dnia 18 czerwca 2013 r.****w sprawie sprostowania rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 38 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1235/2008 ⁽²⁾ ustanawia wykaz krajów trzecich, których system produkcji i środki kontroli w odniesieniu do produkcji ekologicznej produktów rolnych uznane są za równoważne z zasadami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007. W odniesieniu do niektórych państw wymienionych w tym załączniku, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 508/2012 ⁽³⁾, adresy internetowe wskazane w odniesieniu do niektórych jednostek certyfikujących nie są poprawne lub przestały być aktualne.
- (2) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 zawiera wykaz jednostek certyfikujących i organów kontroli uprawnionych do przeprowadzania kontroli i wydawania świadectw w państwach trzecich dla celów równoważności. W odniesieniu do niektórych jednostek certyfikujących lub organów kontroli tekst tego załącznika, zmieniony rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 508/2012 i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 125/2013 ⁽⁴⁾ zawiera błędy w zakresie kategorii produktów określonych w odniesieniu do niektórych państw trzecich.
- (3) Ponadto w przypadku jednego organu kontroli adres internetowy, wskazany w załącznikach III i IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008, jest nieprawidłowy.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki III i IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.

- (5) Ze względu na pewność prawa, sprostowany przepis dotyczący AGRECO R.F. GÖDERZ GmbH powinien mieć zastosowanie od dnia, od którego stosuje się załącznik II do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 508/2012, a sprostowany przepis dotyczący IMO-Control Sertifikasyon Tic. Ltd Şti and Organización Internacional Agropecuaria powinien mieć zastosowanie od dnia, od którego stosuje się załącznik II do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 125/2013.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Produkcji Ekologicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1235/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik III zostaje sprostowany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) załącznik IV zostaje sprostowany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Załącznik II pkt 1 stosuje się jednak od dnia 1 lipca 2012 r., a załącznik II pkt (3) i (4) stosuje się od dnia 1 kwietnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25.⁽³⁾ Dz.U. L 162 z 21.6.2012, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.2013, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 wprowadza się następujące sprostowania:

- 1) w pkt 5 tekstu dotyczącego Kanady zapis odnoszący się do CA-ORG-002 otrzymuje brzmienie:

„CA-ORG-002	British Columbia Association for Regenerative Agriculture (BCARA)	www.certifiedorganic.bc.ca ”
-------------	---	--

- 2) w tekście dotyczącym Kostaryki pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy organ: Servicio Fitosanitario del Estado, Ministerio de Agricultura y Ganadería, www.sfe.go.cr”;

- 3) w tekście dotyczącym Indii wprowadza się następujące sprostowania:

- a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy organ: Agricultural and Processed Food Export Development Authority APEDA, <http://www.apeda.gov.in/apedawebsite/index.asp>”;

- b) w pkt 5 wpisy odnoszące się do IN-ORG-009, IN-ORG-011, IN-ORG-016, IN-ORG-019 i IN-ORG-021 otrzymują brzmienie:

„IN-ORG-009	ISOP (Indian Society for Certification of Organic products)	www.iscoporganiccertification.org
IN-ORG-011	Natural Organic Certification Agro Pvt. Ltd. (NOCA Pvt. Ltd)	www.nocaagro.com
IN-ORG-016	Rajasthan Organic Certification Agency (ROCA)	www.krishi.rajasthan.gov.in
IN-ORG-019	TUV India Pvt. Ltd	www.tuvindia.co.in
IN-ORG-021	Madhya Pradesh State Organic Certification Agency (MPSOCA)	www.mpkrishi.org ”

- 4) w pkt 5 tekstu dotyczącego Japonii zapis odnoszący się do JP-BIO-005 otrzymuje brzmienie:

„JP-BIO-005	Japan Organic & Natural Foods Association	http://jona-japan.org/english/ ”
-------------	---	---

- 5) w pkt 5 tekstu dotyczącego Tunezji zapis odnoszący się do TN-BIO-004 otrzymuje brzmienie:

„TN-BIO-004	Lacon	www.lacon-institut.com ”
-------------	-------	--

- 6) w pkt 5 tekstu dotyczącego Stanów Zjednoczonych zapisy odnoszące się do US-ORG-005, US-ORG-023, US-ORG-028 i US-ORG-055 otrzymują brzmienie:

„US-ORG-005	BIOAGRICert	http://www.bioagricert.org/english
US-ORG-023	Maryland Department of Agriculture	http://mda.maryland.gov/foodfeedquality/Pages/certified_md_organic_farms.aspx
US-ORG-028	Montana Department of Agriculture	http://agr.mt.gov/agr/Producer/Organic/Info/index.html
US-ORG-055	Texas Department of Agriculture	http://www.texasagriculture.gov/regulatoryprograms/organics.aspx ”

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 wprowadza się następujące sprostowania:

- 1) w pkt 3 w tekście odnoszącym się do AGRECO R.F. GÖDERZ GmbH zapis odnoszący się do Ghany otrzymuje brzmienie:

„Ghana	GH-BIO-151	x	—	—	x	—	—”
--------	------------	---	---	---	---	---	----

- 2) w tekście odnoszącym się do BioAgriCert S.r.l. pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Adres strony internetowej: <http://www.bioagricert.org/english/>”;

- 3) w tekście odnoszącym się do IMO-Control Sertifikasyon Tic. Ltd Şti pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kraje trzecie, stosowne numery kodów oraz kategorie produktów:

Kraj trzeciego	Numer kodu	Kategorie produktów					
		A	B	C	D	E	F
Turcja	TR-BIO-158	x	—	—	x	—	—”

- 4) w pkt 3 tekstu dotyczącego Organización Internacional Agropecuaria wpis dotyczący Argentyny otrzymuje brzmienie:

„Argentina	AR-BIO-110	—	—	x	—	—	—”
------------	------------	---	---	---	---	---	----

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 568/2013**z dnia 18 czerwca 2013 r.****w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej tymol, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG ⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzania, do substancji czynnych, dla których przyjęto decyzję zgodnie z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy przed dniem 14 czerwca 2011 r. W przypadku tymolu warunki art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione decyzją wykonawczą Komisji 2011/266/UE ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 7 marca 2008 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało od firmy Eden Research PLC wniosek o włączenie substancji czynnej tymol do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji wykonawczej 2011/266/UE potwierdzono, że wniosek jest „kompletny” w tym sensie, że zasadniczo spełnia wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II oraz III do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG dla wspomnianej substancji czynnej i dla zastosowań zaproponowanych przez wnioskodawcę został oceniony wpływ na zdrowie ludzi i zdrowie zwierząt oraz na środowisko. W dniu 30 czerwca 2011 r. państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło projekt sprawozdania z oceny.
- (4) Projekt sprawozdania z oceny został zweryfikowany przez państwa członkowskie i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”). W dniu 15 października 2012 r. Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej tymol ⁽⁴⁾. Projekt sprawozdania z oceny i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha

Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, a projekt sprawozdania z oceny sfinalizowano w dniu 17 maja 2013 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego tymolu.

- (5) Jak wykazały różne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające tymol zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowania, które zostało zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić tymol.
- (6) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia. Należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (7) Na zatwierdzenie należy przewidzieć rozsądnie długi termin, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.
- (8) Bez uszczerbku dla przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 obowiązków wynikających z zatwierdzenia oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację powstałą w wyniku przejścia od dyrektywy 91/414/EWG do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy postanowić, co następuje. Państwom członkowskim należy zapewnić sześć miesięcy, licząc od daty zatwierdzenia, na dokonanie przeglądu zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających tymol. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zmienić, zastąpić lub cofnąć te zezwolenia. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę aktualizacji pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III, zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami.
- (9) Doświadczenie zdobyte przy okazji włączania do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽⁵⁾ pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją obowiązków spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń, dotyczących dostępu do danych. W celu uniknięcia

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 114 z 4.5.2011, s. 3.⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2012) 10(11):2916. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu⁽⁵⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10.

dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wspomnianej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I do wspomnianej dyrektywy lub w rozporządzeniach zatwierdzających substancje czynne.

- (10) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych⁽¹⁾.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną tymol określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Ponowna ocena środków ochrony roślin

1. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające tymol jako substancję czynną w terminie do dnia 31 maja 2014 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności sprawdzają, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunków wskazanych w kolumnie dotyczącej przepisów szczegółowych w tym załączniku, oraz czy posiadacz zezwolenia posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do

dyrektywy 91/414/EWG albo ma do niej dostęp, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 1-4 tej dyrektywy oraz w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego tymol jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 najpóźniej do dnia 30 listopada 2013 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG i z uwzględnieniem kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek ochrony roślin spełnia warunki ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego tymol jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie najpóźniej do dnia 31 maja 2015 r.;
- b) w przypadku środka zawierającego tymol jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby, zmieniają lub cofają zezwolenie do dnia 31 maja 2015 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub cofnięcia we właściwym akcie lub aktach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG albo zatwierdzających odpowiednią substancję lub substancje, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Tymol Nr CAS 89-83-8 Nr CIPAC 969	5-metylo-2-propan-2-ylo-fenol	≥ 990 g/kg	1 grudnia 2013 r.	30 listopada 2023 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego tymolu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 17 maja 2013 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: — ochronę operatorów, pracowników, osób postronnych i mieszkańców oraz dopilnowują, aby w warunkach stosowania uwzględniono, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące stosowania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej, — ochronę wód podziemnych podczas stosowania substancji czynnej w regionach o niestabilnych warunkach glebowych lub klimatycznych, — ryzyko dla organizmów wodnych, — ryzyko dla ptaków i ssaków. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące: a) danych porównujących narażenie środowiskowe na tymol ze źródeł naturalnych z narażeniem związanym ze stosowaniem tymolu jako środka ochrony roślin. Dane te powinny uwzględniać zarówno narażenie ludzi, jak i ptaków, ssaków i organizmów wodnych; b) toksyczności przewlekłej i długookresowego szkodliwego wpływu na rozrodczość, przedstawione w postaci pełnego sprawozdania (w języku angielskim) z łączonego badania toksyczności doustnej wywołanej powtarzanym dawkowaniem tymolu i szkodliwego wpływu tymolu na rozrodczość; c) narażenia wód podziemnych. Wnioskodawca przedkłada te informacje Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi do dnia 30 listopada 2015 r.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„47	Tymol Nr CAS 89-83-8 Nr CIPAC 969	5-metylo-2-propan-2-ylo-fenol	≥ 990 g/kg	1 grudnia 2013 r.	30 listopada 2023 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego tymolu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 17 maja 2013 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: — ochronę operatorów, pracowników, osób postronnych i mieszkańców oraz dopilnowują, aby w warunkach stosowania uwzględniono, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące stosowania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej, — ochronę wód podziemnych podczas stosowania substancji czynnej w regionach o niestabilnych warunkach glebowych lub klimatycznych, — ryzyko dla organizmów wodnych, — ryzyko dla ptaków i ssaków. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące: a) danych porównujących narażenie środowiskowe na tymol ze źródeł naturalnych z narażeniem związanym ze stosowaniem tymolu jako środka ochrony roślin. Dane te powinny uwzględniać zarówno narażenie ludzi, jak i ptaków, ssaków i organizmów wodnych; b) toksyczności przewlekłej i długookresowego szkodliwego wpływu na rozrodczość, przedstawione w postaci pełnego sprawozdania (w języku angielskim) z łączonego badania toksyczności doustnej wywołanej powtarzanym dawkowaniem tymolu i szkodliwego wpływu tymolu na rozrodczość; c) narażenia wód podziemnych. Wnioskodawca przedkłada te informacje Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi do dnia 30 listopada 2015 r.”

(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 569/2013**z dnia 18 czerwca 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	56,9
	TR	74,3
	ZZ	65,6
0707 00 05	MK	27,2
	TR	139,4
	ZZ	83,3
0709 93 10	TR	141,1
	ZZ	141,1
0805 50 10	AR	100,0
	TR	102,5
	ZA	110,2
	ZZ	104,2
0808 10 80	AR	170,8
	BR	97,0
	CL	134,6
	CN	95,8
	NZ	141,7
	US	145,5
	UY	165,4
	ZA	108,2
	ZZ	132,4
0809 10 00	IL	342,4
	TR	236,5
	ZZ	289,5
0809 29 00	TR	382,4
	US	660,1
	ZZ	521,3
0809 30	IL	214,0
	MA	207,9
	TR	174,9
	ZZ	198,9
0809 40 05	CL	149,1
	IL	308,9
	ZA	117,4
	ZZ	191,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY 2013/293/WPZiB

z dnia 18 czerwca 2013 r.

w sprawie wykonania decyzji 2012/285/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec niektórych osób, podmiotów i organów zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Republiki Gwinei Bissau

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2012/285/WPZiB z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec niektórych osób, podmiotów i organów zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Republiki Gwinei Bissau ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 1 oraz art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 maja 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/285/WPZiB.
- (2) Rada dokonała pełnego przeglądu wykazów osób zamieszczonych w załącznikach II i III do decyzji 2012/285/WPZiB, do których mają zastosowanie art. 1 ust. 1 lit. b), art. 2 ust. 1 oraz art. 2 ust. 2 tej decyzji. Rada uznała, że osoby wymienione w załącznikach II i III do decyzji 2012/285/WPZiB nadal powinny być objęte konkretnymi środkami ograniczającymi przewidzianymi w tej decyzji.
- (3) W dniu 20 marca 2013 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ustanowiony na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji

Narodów Zjednoczonych 2048 (2012) zaktualizował informacje dotyczące jednej z osób objętych zakazem podróżowania nałożonym na mocy rezolucji 2048 (2012).

- (4) Należy odpowiednio zmienić wpisy dotyczące tej osoby w załącznikach I oraz III do decyzji 2012/285/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I oraz III do decyzji 2012/285/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 18 czerwca 2013 r.

W imieniu Rady

P. HOGAN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 36.

ZAŁĄCZNIK

Wpisy dotyczące poniższej osoby zawarte w załącznikach I oraz III do decyzji 2012/285/WPZiB otrzymują brzmienie:

Nazwisko	Informacje identyfikujące (data i miejsce urodzenia (data ur. i miejsce ur.), numer paszportu/dowodu tożsamości itp.)	Powody umieszczenia w wykazie	Data wskazania
„Major Idrissa DJALÓ	Obywatelstwo: Gwinea Bissau Data ur.: 18 grudnia 1954 r. Oficjalna funkcja: doradca ds. protokołu szefa sztabu sił zbrojnych, następnie pułkownik oraz szef protokołu kwatery głównej sił zbrojnych Paszport: AAISO40158 Data wydania: 2.10.2012 Miejsce wydania: Gwinea Bissau Data ważności: 2.10.2015	Osoba kontaktowa w »dowództwie wojskowym«, które przyjęło odpowiedzial- ność za zamach stanu przeprowadzony dnia 12 kwietnia 2012 r. i jeden z jego najaktywniejszych członków. Był jednym z pierwszych oficerów, którzy publicznie przylączyli się do »dowództwa wojsko- wego« po podpisaniu jednego z pierwszych komunikatów wydanych przez to dowództwo (nr 5 z dnia 13 kwietnia 2012 r.). Major Djaló służy także w wywia- dzie wojskowym.	18.7.2012”

DECYZJA KOMISJI**z dnia 19 grudnia 2012 r.****w sprawie pomocy państwa SA.26374 (C 49/08) (ex N 402/08) wdrożonej przez Polskę na rzecz PZL Dębica S.A.***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9464)***(Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2013/294/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 13 sierpnia 2008 r. Polska poinformowała Komisję o planowanych środkach, które mały być przyznane na wsparcie restrukturyzacji przedsiębiorstwa PZL Dębica S.A. (zwanego dalej „PZL Dębica” lub „przedsiębiorstwem”). Pismem z dnia 3 października 2008 r. Komisja zwróciła się do Polski o przedłożenie pewnych brakujących dokumentów. Zostały one przekazane w dniu 20 października 2008 r.
- (2) Pismem z dnia 19 grudnia 2008 r. Komisja powiadomiła Polskę, że podjęła decyzję o wszczęciu w odniesieniu do ww. środków procedury określonej w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Traktatem”) (zwaney dalej „decyzją o wszczęciu postępowania”).
- (3) Decyzja o wszczęciu postępowania została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag. Żadna zainteresowana osoba trzecia nie zgłosiła uwag w sprawie decyzji o wszczęciu postępowania.
- (4) W odpowiedzi na decyzję o wszczęciu postępowania władze polskie przedłożyły dodatkowe informacje w dniach 12 lutego 2009 r., 9 lipca 2010 r., 16 maja 2011 r., 7 czerwca 2011 r. oraz 8 czerwca 2011 r.
- (5) W dniu 18 sierpnia 2011 r. Polska wystąpiła do Komisji o wstrzymanie się z oceną zgłoszonej pomocy do dnia

31 października 2011 r. W dniu 10 października 2011 r. Polska wycofała część zgłoszonych środków, tj. zastrzyk kapitałowy oraz pożyczkę na preferencyjnych warunkach; obydwie te środki miała przyznać państwowa Agencja Rozwoju Przemysłu (zwana dalej „ARP”).

- (6) W dniu 2 listopada 2011 r. Polska przedłożyła sprawozdanie mające na celu wykazanie, że pozostała część zgłoszenia, tj. odroczenie spłaty zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, jest zgodna z testem prywatnego wierzyciela i w związku z tym nie stanowi pomocy państwa.

- (7) Pismem z dnia 26 lipca 2012 r. Komisja zwróciła się do Polski o przedstawienie dodatkowych wyjaśnień dotyczących szeregu kwestii. Polska udzieliła odpowiedzi pismem z dnia 31 sierpnia 2012 r., w którym powiadomiła również o zawarciu w dniu 1 marca 2012 r. porozumienia w sprawie odroczenia terminu spłaty zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne oraz o uregulowaniu w dniu 14 sierpnia 2012 r. niespłaconego długu wobec miejscowego Urzędu Marszałkowskiego.

- (8) Władze polskie przedłożyły ostatnie informacje w dniu 6 grudnia 2012 r.

II. BENEFICJENT I PLANY RESTRUKTURYZACJI**1. Beneficjent**

- (9) PZL Dębica to średniej wielkości przedsiębiorstwo zatrudniające 212 pracowników; zajmuje się przede wszystkim produkcją urządzeń chłodniczych takich jak sprężarki, agregaty do wody lodowej i chillery, oziębiacze powietrza i cieczy, skraplacze natryskowo-wyparne, skraplacze płaszczo-rozprężarkowe pionowe i poziome, aparatura zbiornikowa: oddzielacze cieczy, zbiorniki poziome, chłodnice międzystopniowe, ekonomizery, odolejące, zawory chłodnicze.
- (10) Przedsiębiorstwo ma siedzibę na terenie województwa podkarpackiego, tj. w regionie objętym zakresem art. 107 ust. 3 lit. a) Traktatu. Powstało ono w 1938 r., a od 1995 r. jest spółką akcyjną. W 1999 r. udziałowcami przedsiębiorstwa byli Skarb Państwa (25,08%) oraz pracownicy przedsiębiorstwa (74,92%). W 2006 r. przedsiębiorstwo całkowicie sprywatyzowano: akcjonariuszami zostali głównie byli i obecni pracownicy oraz ich spadkobiercy. W 2010 r. 16,7% akcji PZL Dębica nabył inwestor prywatny Eurotech.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 6.3.2009, s. 17.⁽²⁾ Dz.U. C 53 z 6.3.2009, s. 17.

- (11) Udział przedsiębiorstwa w polskim rynku urządzeń chłodniczych jest niewielki (w 2006 r. wynosił mniej niż 1%). W 2006 r. 15,6% całkowitej sprzedaży stanowił wywóz, z czego 6,8% trafiło poza Unię. Na polskim rynku PZL Dębica stawia czoła silnej konkurencji ze strony licznych przedsiębiorstw, np. York International, GEA GRASSO Refrigeration Division, Mycom International Refrigeration (Ltd), MOSTOSTAL Wrocław SA, Aerzen Maschinenfabrik GmbH, Zakład Metalowy PILZNO.

2. Pierwszy plan restrukturyzacji

- (12) Według władz polskich problemy finansowe przedsiębiorstwa sięgają 2002 r., kiedy przyjęto plan restrukturyzacji na lata 2002-2007, zaktualizowany następnie w październiku 2003 r. Obejmował on następujące środki:
- a) umorzenie należności w wysokości 2 358 689,41 PLN przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych („PFRON”);
 - b) umorzenie należności w wysokości 1 063 790,45 PLN przez Radę Miejską w Dębicy;
 - c) pożyczka uprzywilejowana w wysokości 3 890 000 PLN z Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorstw na spłatę

części zaległości wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych („ZUS”) w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne;

- d) odroczenie przez ZUS terminu spłaty zadłużenia o wartości nominalnej 1 364 600 PLN;
- e) umorzenie przez Urząd Skarbowy w Dębicy należności w wysokości 914 522,15 PLN;
- f) cztery środki określone jako pomoc *de minimis* o całkowitej wartości 17 055,81 PLN.

- (13) Z powodu ograniczeń budżetowych Fundusz Restrukturyzacji Przedsiębiorstw nie był w stanie przyznać PZL Dębica obiecanej pożyczki (motyw 12 lit. c)). W związku z tym ZUS postanowił, że nie odroczy terminu spłaty pozostałej części należnej mu wierzytelności (zob. motyw 12 lit. d)) i w rezultacie przedsiębiorstwo PZL Dębica nie zrealizowało restrukturyzacji finansowej, na której opierał się plan.

- (14) Mimo to przedsiębiorstwo z powodzeniem zrealizowało inne elementy planu restrukturyzacji, co z kolei doprowadziło do osiągnięcia niewielkich zysków już w 2006 r. W poniższej tabeli można znaleźć podsumowanie wyników finansowych przedsiębiorstwa w latach 2002-2011.

Tabela 1

Wyniki finansowe PZL Dębica w latach 2002-2011 (w mln PLN)

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012 ⁽¹⁾
Sprzedaż netto	11,5	13,1	15	11,6	15,9	14	15	15,2	14	15,9	21,5
EBIT	- 0,7	0,3	- 0,2	- 2	1,6	2	1,3	1,9	1,1	1,5	3,5
Zysk netto	- 2,1	- 0,9	- 1,2	- 3	0,5	1	0,01	0,5	0,01	0,2	2,7

1 EUR = ok. 4 PLN

⁽¹⁾ Prognoza na 2012 r. z sierpnia 2012 r. na podstawie danych za pierwszy i drugi kwartał 2012 r.

3. Drugi plan restrukturyzacji

- (15) Restrukturyzacja finansowa w ramach pierwszego planu restrukturyzacji nie została przeprowadzona, w związku z czym w sierpniu 2008 r. do Komisji zgłoszono drugi plan restrukturyzacji. Celem drugiego planu była w znacznej mierze restrukturyzacja finansowa przedsiębiorstwa. Drugi plan restrukturyzacji obejmował następujące środki:

- a) zastrzyk kapitałowy od ARP w wysokości 4 965 800 PLN;
- b) pożyczkę uprzywilejowaną z ARP w wysokości 5 534 200 PLN na spłatę części zobowiązań wobec ZUS;

- c) odroczenie terminu spłaty kolejnej części zobowiązań wobec ZUS z tytułu ubezpieczeń społecznych o nominalnej wartości 3 mln PLN;

- d) umorzenie należności w wysokości 101 600 PLN przez miejscowy Urząd Marszałkowski.

III. DECYZJA O WSZCZĘCIU POSTĘPOWANIA

- (16) W decyzji o wszczęciu postępowania wyrażono wątpliwości co do zgodności ze rynkiem wewnętrznym następujących środków pomocy wchodzących w skład pierwszego planu restrukturyzacji:

- a) odroczenia przez Radę Miejską w Dębicy terminu spłaty zadłużenia o nominalnej wartości 1 164 900 PLN,

b) umorzenia przez Urząd Skarbowy w Dębicy należności w wysokości 914 522,15 PLN;

c) odroczenia przez ZUS terminu spłaty zadłużenia o wartości nominalnej 1 364 600 PLN.

Komisja wyraziła również wątpliwości co do kwalifikacji środków wyszczególnionych w tabeli 2 jako pomocy *de minimis*.

- (17) Ponadto Komisja wyraziła wątpliwości, czy plan restrukturyzacji obejmuje wszelkie niezbędne elementy umożliwiające przywrócenie rentowności PZL Dębica, a 12-letni okres restrukturyzacji nie jest zbyt długi z punktu widzenia pkt 35 Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ⁽³⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi wspólnotowymi”).
- (18) Z uwagi na pomoc, którą przyznano w ramach pierwszego planu (motyw 12 lit. a) i b)), Komisja zakwestionowała również kwalifikowalność przedsiębiorstwa do dalszej pomocy restrukturyzacyjnej (zob. motyw 15) ze względu na zasadę „pierwszy i ostatni raz” (ustanowioną w sekcji 3.3 wytycznych wspólnotowych).
- (19) W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja stwierdziła, że w odniesieniu do środków, które Polska zakwalifikowała jako środki przedakcesyjne (motyw 16 lit. a)–c) niniejszej decyzji), Komisji nie przedstawiono żadnego prawnie wiążącego aktu, w którym właściwe organy krajowe zobowiązałyby się do przyznania pomocy.
- (20) Jeżeli chodzi o rzeczywistą wartość pomocy już udzielonej przedsiębiorstwu, Komisja wyraziła również wątpliwości, czy pomoc *de minimis* przyznana w 2006 r. może być uznana za pomoc tego typu, jako że przyznano ją przedsiębiorstwu znajdującemu się w trudnej sytuacji, co zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* ⁽⁴⁾ wyklucza zastosowanie pomocy tego typu.
- (21) Komisja miała wreszcie wątpliwości, czy można zaakceptować proponowane środki wyrównawcze – były one powiązane z przywróceniem długoterminowej rentowności przedsiębiorstwa, a jako takie nie mogły być uznane za środki wyrównawcze. Komisja podkreśliła też, że Polska nie wykazała, że zaniechane formy działalności nie przynosiły strat.

IV. UWAGI PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

- (22) W niniejszym rozdziale znajdują się wyłącznie uwagi władz polskich dotyczące środków, których nie wycofano w trakcie postępowania.

1. Czas trwania restrukturyzacji

- (23) Jeżeli chodzi o czas trwania procesu restrukturyzacji, władze polskie podkreśliły, że oba plany restrukturyzacji należy traktować jako jeden łączny plan, ponieważ pierwszy plan zakończył się niepowodzeniem nie z winy przedsiębiorstwa, a drugi plan zasadniczo stanowił kontynuację nieukończzonej restrukturyzacji finansowej z pierwszego planu.

2. Zasada „pierwszy i ostatni raz”

- (24) Polska wycofała środki pomocy wymienione w motywie 15 lit. a) i lit. b), gdyż zgodnie z decyzją o wszczęciu postępowania ich przyznanie potencjalnie mogłoby naruszyć zasadę „pierwszy i ostatni raz”. Według władz polskich ww. środki wycofano, ponieważ przedsiębiorstwo PZL Dębica utraciło status dużego przedsiębiorstwa. PZL Dębica, jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 250 pracowników, nie kwalifikuje się już do finansowania z ARP, ponieważ ARP finansuje wyłącznie duże przedsiębiorstwa. Nie wycofano jednak odroczenia terminu spłaty zadłużenia wobec ZUS oraz umorzenia zobowiązań wobec Urzędu Marszałkowskiego. Argumenty władz polskich dotyczące ww. środków przedstawiono poniżej.

3. Pomoc obiecana przed przystąpieniem

- (25) Jeżeli chodzi o trzy środki, które w decyzji o wszczęciu postępowania zakwalifikowano jako pomoc obiecana przed przystąpieniem do Unii (motyw 16 lit. a)–c) niniejszej decyzji), Polska przedstawiła dokumenty na poparcie swojego twierdzenia, że pomoc przyznano przed przystąpieniem i w związku z tym nie stanowi ona nowej pomocy.

Zobowiązania wobec Rady Miejskiej w Dębicy

- (26) W odniesieniu do zobowiązań wobec Rady Miejskiej w Dębicy Polska przedłożyła akt notarialny potwierdzający, że zobowiązania uregulowano w dniu 31 maja 2004 r. w formie przeniesienia własności mienia na rzecz Rady Miejskiej w Dębicy. W akcie notarialnym wymieniono uregulowanie zobowiązania głównego w wysokości 1 116 788,60 PLN oraz odsetek za zwłokę w wysokości 592 669,80 PLN. ⁽⁵⁾

- (27) Polska wyjaśniła również, że pierwszy plan restrukturyzacji nie obejmował tego środka, ponieważ wniosek o przyznanie pomocy skierowany przez PZL Dębica do Rady Miejskiej w Dębicy został rozpatrzony negatywnie.

Zobowiązania wobec Urzędu Skarbowego

- (28) W odniesieniu do zobowiązania w wysokości 914 522,15 PLN wobec Urzędu Skarbowego Polska

⁽³⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 379 z 28.12.2006, s.5.

⁽⁵⁾ W odniesieniu do ww. zobowiązania, narosłego w latach 2001–2002, odsetki za zwłokę w okresie odroczenia 2001–2004 wyniosły od 14 % do 31 %. Zob. tabela 3. W decyzji o wszczęciu postępowania jest mowa o kwocie zobowiązania wynoszącej 1 164 900 PLN; kwota ta została skorygowana przez Polskę i wynosi 1 116 788,60 PLN.

przedłożyła decyzję z dnia 20 października 2003 r. o warunkach restrukturyzacji podpisaną przez naczelnika miejscowego Urzędu Skarbowego. Zgodnie z tą decyzją kwota 636 729,85 PLN wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 277 822,30 PLN miała zostać umorzona.

- (29) Polska wyjaśniła, że sklasyfikowanie tej pomocy w decyzji o wszczęciu postępowania jako obiecanej przed przystąpieniem, ale nieprzyznanej, jest niepoprawne z kilku powodów.
- (30) Po pierwsze, Polska wyjaśniła mechanizm przyznawania pomocy przewidziany w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznonprawnych od przedsiębiorców⁽⁶⁾ („ustawie z 2002 r.”). Ww. ustawa przewiduje, że na wniosek przedsiębiorstwa w trudnej sytuacji organ przyznający pomoc (np. Urząd Skarbowy) może wydać decyzję o warunkach restrukturyzacji („decyzję o restrukturyzacji”). Na mocy tej decyzji beneficjent uzyskuje prawo do otrzymania środka pomocy. Faktyczna płatność lub umorzenie (w zależności od środka) odbywa się na podstawie decyzji wykonawczej, w której organ przyznający pomoc stwierdza zakończenie restrukturyzacji („decyzja wykonawcza”). Według władz polskich ww. decyzja wykonawcza ma na celu potwierdzenie, że beneficjent pomocy (i) przedłożył uaktualniony program restrukturyzacji oraz informacje o sytuacji finansowej przedsiębiorstwa, (ii) wpłacił opłatę restrukturyzacyjną oraz (iii) nie nagromadził nowych zobowiązań wobec organu przyznającego pomoc. Polska podkreśliła, że decyzja wykonawcza to tylko akt administracyjny potwierdzający, że spełniono warunki określone w decyzji o restrukturyzacji. Zgodnie z ustawą z 2002 r. organ przyznający pomoc weryfikuje spełnienie warunków restrukturyzacji nie wcześniej niż 15 miesięcy od wydania decyzji o restrukturyzacji.
- (31) Po drugie, Polska powiadomiła Komisję, że Urząd Skarbowy nie wydał dla przedsiębiorstwa PZL Dębica decyzji wykonawczej. Według władz polskich nie nastąpiło to, ponieważ niektóre polskie organy publiczne nie były pewne, jak należy interpretować przepisy regulujące przyznawanie pomocy państwa obowiązujące od dnia 1 maja 2004 r. W związku z tym niektóre organy postanowiły poczekać, aż Komisja zajmie stanowisko na temat przedmiotowych środków. Polska przedłożyła oświadczenie naczelnika przedmiotowego Urzędu Skarbowego, który potwierdził, że taka właśnie sytuacja wystąpiła w przypadku PZL Dębica.
- (32) Po trzecie, Polska podkreśliła, że na mocy decyzji Urzędu Skarbowego z dnia 20 października 2003 r. PZL Dębica otrzymywała prawo do umorzenia. Polska odniosła się do decyzji Komisji z dnia 6 listopada 2008 r. w sprawie Stoczni Gdynia⁽⁷⁾, aby dowiedzieć, że do określenia, czy

przedmiotowy akt przyznał prawo do pomocy, należy zastosować krajowy porządek prawny. W tym kontekście Polska zwróciła też uwagę na uzasadnione oczekiwanie ze strony beneficjentów pomocy oraz na fakt, że brak wydania decyzji wykonawczej przez organ przyznający pomoc może zostać zakwestionowany przez PZL Dębica przed sądem. W odniesieniu do tej ostatniej możliwości Polska przywołała wyroki polskiego Sądu Najwyższego oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego, które potwierdzają, że wydanie decyzji o restrukturyzacji nakłada na państwo obowiązek, a decyzja wykonawcza nie mogła wpłynąć na ten obowiązek, ponieważ jest obligatoryjna, tj. niezależna od uznania administracyjnego⁽⁸⁾.

- (33) Poza tym Polska przedstawiła oświadczenie naczelnika miejscowego Urzędu Skarbowego, który potwierdził, że PZL Dębica spełnia wymogi prawne niezbędne do wydania decyzji wykonawczej (o której mowa w motywie 30), jednak Urząd Skarbowy oczekiwał na wynik postępowania prowadzonego przez Komisję.
- (34) Środek, o którym mowa w motywie 16 lit. c), omówiono poniżej w tytule 5 – Odroczenie terminu spłaty zobowiązań wobec ZUS.

4. De minimis

- (35) Władze polskie powiadomiły Komisję, że wszystkie środki *de minimis* przyznano przedsiębiorstwu w 2006 r., kiedy obowiązywało rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis*⁽⁹⁾ (rozporządzenie (WE) nr 1998/2006 miało zastosowanie dopiero od dnia 1 stycznia 2007 r.); zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 69/2001 przyznawanie pomocy *de minimis* przedsiębiorstwom w trudnej sytuacji finansowej nie było zabronione.
- (36) W odpowiedzi na wątpliwości Komisji dotyczące mechanizmu obliczania pomocy, władze polskie wyjaśniły wzór wykorzystywany do obliczania elementów pomocy określony w polskim rozporządzeniu z dnia 11 sierpnia 2004 r.⁽¹⁰⁾ Wzór uwzględnia różnicę pomiędzy stopą referencyjną i stopą naliczania opłaty prolongacyjnej. Przedłożono zaktualizowane wyliczenia elementu pomocy *de minimis*; można je znaleźć w tabeli 2.

⁽⁸⁾ Wyrok polskiego Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 lutego 2005 r. w sprawie I FSK 630/05 oraz wyrok polskiego Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2007 r. w sprawie I UK 288/06.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 30.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w różnych formach (Dz.U. Nr 194 poz. 1983).

⁽⁶⁾ Dz. U. Nr 155 poz. 1287 ze zm.

⁽⁷⁾ Decyzja Komisji 2010/47/WE z dnia 6 listopada 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 17/05 (ex N 194/05 i PL 34/04) udzielonej przez Polskę Stoczni Gdynia (Dz.U. L 33 z 4.2.2010, s. 1).

Tabela 2

Pomoc *de minimis* – według Polski

Organ przyznający pomoc	Rodzaj środka i data decyzji		Czas trwania pomocy	
Burmistrz Miasta Dębica	Decyzja o odroczeniu z dnia 7 kwietnia 2006 r.	264 186 PLN	84 dni	35,00 PLN
Burmistrz Miasta Dębica	Decyzja o odroczeniu z dnia 28 lipca 2006 r.		14 dni	52,84 PLN
Naczelnik Urzędu Skarbowego w Dębicy	Decyzja o odroczeniu z dnia 8 września 2006 r.	614 520 PLN	7 dni	6,06 PLN
Burmistrz Miasta Dębica	Decyzja o umorzeniu z dnia 5 października 2006 r.	20 772 PLN	—	20 772 PLN
Burmistrz Miasta Dębica	Decyzja o odroczeniu z dnia 5 października 2006 r.	83 704 PLN	72 dni	7,75 PLN
SUMA:				20 873,65

- (37) Polska powiadomiła Komisję, że jedynie Urząd Skarbowy ustanowił zabezpieczenie dla celów odroczenia. Pokrywało ono 100% wartości nominalnej odroczenia. Polska jednocześnie podkreśliła, że nawet gdyby do ww. stopy dodano 600 punktów bazowych, zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie metody określania stóp referencyjnych i dyskontowych z 1997 r. ⁽¹¹⁾, wartość pomocy *de minimis* wciąż byłaby znacznie niższa od progu wynoszącego 100 000 EUR.

5. Odroczenie terminu spłaty zobowiązań wobec zus

- (38) Jeżeli chodzi o odroczenie terminu spłaty zobowiązań z tytułu ubezpieczeń społecznych wobec ZUS – które pojawiają się w obu planach restrukturyzacji jako wartość rosnąca – władze polskie przypomniały po pierwsze, że wartość tych zobowiązań wzrosła, ponieważ restrukturyzacja finansowa planowana w ramach pierwszego planu restrukturyzacji zakończyła się niepowodzeniem. W ramach tego planu zobowiązania wobec ZUS miały być uregulowane poprzez: (i) spłatę zobowiązań w wysokości 3 890 000 PLN środkami pochodzącymi z pożyczki z Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorstw oraz (ii) odroczenie terminu spłaty kolejnej części zobowiązań w wysokości 1 364 600 PLN. Jak wskazano powyżej (zob. motyw 13), restrukturyzacja finansowa tych zobowiązań zakończyła się niepowodzeniem.
- (39) Ponadto władze polskie przypomniały, że ZUS postanowił przystąpić do drugiego planu restrukturyzacji, który przewidywał (i) spłatę zadłużenia w wysokości 5,5 mln PLN środkami pochodzącymi z pożyczki, którą miała przyznać ARP, oraz (ii) odroczenie terminu spłaty dodatkowych 3 mln PLN. Jak wskazano powyżej (zob. motyw 5), przedsiębiorstwo PZL Dębica nie otrzymało obiecanej pożyczki, a Polska wycofała odpowiednią część zgłoszenia.
- (40) Polska powiadomiła Komisję, że zobowiązania PZL Dębica wobec ZUS, tak jak wszystkie inne zobowiązania przedsiębiorstwa wobec organów publicznych, były oprocentowane odsetkami za zwłokę obliczanymi za pomocą wzoru opisanego w art. 56 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa ⁽¹²⁾. Stawka odsetek za zwłokę jest równa sumie 200% podstawowej stopy oprocentowania, ogłaszanej przez Narodowy Bank Polski, i 2% (200 punktów bazowych) (zob. tabela 3). Stawka ta nie może być niższa niż 8% i w niniejszej sprawie wynosiła od 10% do 46%.

Tabela 3

Zmiany stawek odsetek za zwłokę w latach 2000-2012

Oprocentowanie	Okres stosowania	Oprocentowanie	Okres stosowania	Oprocentowanie	Okres stosowania	Oprocentowanie	Okres stosowania
41%	od 18.11.1999 do 23.02.2000	20%	od 26.09.2002 do 23.10.2002	13%	od 30.06.2005 do 27.07.2005	13%	od 24.12.2008 do 28.01.2009

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 273 z 9.9.1997, s. 3.

⁽¹²⁾ Dz. U. Nr 137 poz. 926 ze zm.

Oprocentowanie	Okres stosowania	Oprocentowanie	Okres stosowania	Oprocentowanie	Okres stosowania	Oprocentowanie	Okres stosowania
43%	od 24.02.2000 do 30.08.2000	18%	od 24.10.2002 do 27.11.2002	12,5%	od 28.07.2005 do 31.08.2005	11,5%	od 28.01.2009 do 26.02.2009
46%	od 31.08.2000 do 28.02.2001	17,5%	od 28.11.2002 do 29.01.2003	12%	od 01.09.2005 do 31.01.2006	11%	od 26.02.2009 do 26.03.2009
44%	od 01.03.2001 do 28.03.2001	17%	od 30.01.2003 do 26.02.2003	11,5%	od 01.02.2006 do 28.02.2006	10,5%	od 26.03.2009 do 25.06.2009
42%	od 29.03.2001 do 27.06.2001	16%	od 27.02.2003 do 26.03.2003	11%	od 01.03.2006 do 25.04.2007	10%	od 25.06.2009 do 09.11.2010
39%	od 28.06.2001 do 22.08.2001	15,5%	od 27.03.2003 do 24.04.2003	11,5%	od 27.04.2007 do 26.06.2007	12%	od 09.11.2010 do 20.01.2011
37%	od 23.08.2001 do 25.10.2001	14,5%	od 25.04.2003 do 28.05.2003	12%	od 28.06.2007 do 29.08.2007	12,5%	od 20.01.2011 do 06.04.2011
34%	od 26.10.2001 do 28.11.2001	14%	od 29.05.2003 do 25.06.2003	12,5%	od 30.08.2007 do 28.11.2007	13%	od 06.04.2011 do 12.05.2011
31%	od 29.11.2001 do 30.01.2002	13,5%	od 26.06.2003 do 30.06.2004	13%	od 29.01.2007 do 31.01.2008	13,5%	od 12.05.2011 do 09.06.2011
27%	od 31.01.2002 do 25.04.2002	14,5%	od 01.07.2004 do 28.07.2004	13,5%	od 31.01.2008 do 28.02.2008	14%	od 09.06.2011 do 10.05.2012
25%	od 26.04.2002 do 29.05.2002	15%	od 29.07.2004 do 25.08.2004	14%	od 28.02.2008 do 27.03.2008	14,5%	od 10.05.2012
24%	od 30.05.2002 do 26.06.2002	16%	od 26.08.2004 do 30.03.2005	14,5%	od 27.03.2008 do 26.06.2008		
23%	od 27.06.2002 do 28.08.2002	15%	od 31.03.2005 do 27.04.2005	15%	od 26.06.2008 do 27.11.2008		
21%	od 29.08.2002 do 25.09.2002	14%	od 28.04.2005 do 29.06.2005	14,5%	od 27.11.2008 do 24.12.2008		

- (41) Polska przedłożyła szczegółowe tabele, w których przedstawiono, jak zmieniało się zadłużenie wobec ZUS. W tabeli 4 można znaleźć podsumowanie ww. zmian w okresie do dnia 31 sierpnia 2012 r. Polska podkreśliła, że pomimo zadłużenia, które narastało głównie w latach 2000-2005, przedsiębiorstwo regulowało bieżące płatności na rzecz ZUS; były to znaczne kwoty wynoszące w okresie od 2000 r. do sierpnia 2012 r. w sumie ponad 16 mln PLN.

Tabela 4

Ewolucja zobowiązań wobec ZUS-u

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS)				
Rok powstania zobowiązania	Kwota zobowiązania	Odsetki za zwłokę naliczone od danej kwoty do dnia odroczenia terminu spłaty	Zobowiązania spłacone (sprzedaż aktywów, zajęcie, inne)	Bieżące płatności
2000	858 316,96	1 620 527		716 640,45
2001	316 419	459 493		1 488 486,33
2002	865 163	1 047 139		660 324,32
2003	895 884	934 062	85 778,2	605 518,54
2004	901 451	811 765	1 693 035,91	746 285,3
2005	864 702,91	649 609	359 747,06	434 477,93

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS)				
Rok powstania zobowiązania	Kwota zobowiązania	Odsetki za zwłokę naliczone od danej kwoty do dnia odroczenia terminu spłaty	Zobowiązania spłacone (sprzedaż aktywów, zajęcie, inne)	Bieżące płatności
2006				1 296 650,17
2007	52 576,90	28 202	2 143 961,82	1 537 920,23
2008	733,03	262	860 347,5	2 173 711,58
2009	605,51	159	61 677,5	1 709 954,28
2010	585,2	104	1 943 231,85	1 933 300,65
2011			1 281 171,85	1 998 651,89
2012			996 249,84	1 229 480,82
Suma na dzień 15.08.2012	4 756 437,51	5 551 322	9 425 201,53	16 531 402,49

(42) Władze polskie przestawiły też informacje dotyczące innych środków, które podjął ZUS w celu zabezpieczenia i zaspokojenia wierzytelności.

a) Po pierwsze, w latach 2001-2007 ZUS ustanowił hipotekę pokrywającą 100% wartości wierzytelności. W miarę wzrostu wysokości zobowiązania, hipoteką obejmowano nowe aktywa w celu zabezpieczenia nowych wierzytelności.

b) Po drugie, począwszy od 2003 r. ZUS podjął działania mające na celu odzyskanie należności; poprzez kontrolowaną sprzedaż majątku przedsiębiorstwa oraz poprzez zajęcie środków pieniężnych znajdujących się na kontach PZL Dębica ZUS odzyskał niemal 9 mln PLN. Polska dostarczyła szczegółowe informacje dotyczące sprzedaży majątku PZL Dębica, dzięki której przedsiębiorstwo zdołało zmniejszyć swój dług wobec ZUS o ok. 7 mln PLN w okresie 2004-2008 (zob. tabela 5). Polska wyjaśniła, że PZL Dębica zamierza kontynuować sprzedaż majątku, jednak od 2009 r., w związku z kryzysem gospodarczym, przedsiębiorstwu nie udało się znaleźć nabywcy, który zaoferowałby cenę rynkową za dany składnik majątku.

c) Po trzecie, Polska przedstawiła pochodzące z tamtego okresu dowody, które potwierdzają, że w 2006 r. ZUS rozważał złożenie wniosku o upadłość PZL Dębica. Polska przedstawiła pismo z dnia 20 listopada 2011 r., w którym ZUS powiadomił przedsiębiorstwo o zamiarze złożenia wniosku o upadłość PZL Dębica. Przedsiębiorstwo PZL Dębica odpowiedziało ZUS pismem z dnia 12 grudnia 2006 r., w którym przedstawiło wyjaśnienia dotyczące pierwszego planu restrukturyzacji, sytuacji finansowej i perspektyw przedsiębiorstwa, wspominając między innymi, że w 2006 r. przedsiębiorstwo osiągnie pierwsze zyski. Przedsiębiorstwo PZL Dębica wystąpiło do ZUS o nieskładanie wniosku o upadłość przedsiębiorstwa oraz o wstrzymanie zajęć majątku, które zdaniem przedsiębiorstwa zakłócały trwający proces restrukturyzacji. W odpowiedzi z dnia 16 stycznia 2007 r.

ZUS powiadomił PZL Dębica, że postanowił nie składać wniosku o upadłość przedsiębiorstwa, jednak nadal będzie zajmował i sprzedawał jego aktywa.

d) Wreszcie, Polska wyjaśniła, że w ramach 9 milionów PLN odzyskanych przez ZUS w latach 2003-2012 znajdują się również dowolne spłaty dokonywane przez przedsiębiorstwo, możliwe dzięki osiąganym od 2006 r. zyskom oraz dzięki zastrzykowi kapitałowemu przez prywatnego inwestora w 2010 r.

Tabela 5

Sprzedaż aktywów PZL Dębica

Numer działki	Rodzaj aktywów	Data sprzedaży	Cena sprzedaży w PLN
430/51 430/52 430/14	Ocynkownia	17.02.2004	[...] (*)
430/144	działka niezabudowana	19.10.2006	[...]
430/104	działka niezabudowana	31.01.2007	[...]
430/141	budynek kompresorowni	5.07.2007	[...]
430/44	działka zabudowana	15.11.2007	[...]
430/10	hala przemysłowa	12.12.2007	[...]
430/113	działka zabudowana		
430/114	działka zabudowana		
430/115	działka zabudowana		
430/156	droga		

Numer działki	Rodzaj aktywów	Data sprzedaży	Cena sprzedaży w PLN
430/49 430/140 430/155 430/157 430/159	działki zabudowane i niezabudowane, droga	16.01.2008	[...]
430/162	hala magazynowa	09.07.2008	[...]
430/164 430/166	działki niezabudowane	16.12.2008	[...]
Suma:			7 171 500

(*) Informacje poufne.

(43) W październiku 2011 r., po wycofaniu części zgłoszonych środków, tj. zastrzyku kapitałowego oraz pożyczki na preferencyjnych warunkach, Polska poinformowała Komisję o swojej analizie, że odroczenie terminu spłaty zobowiązań wobec ZUS z tytułu ubezpieczeń społecznych (zob. motyw 15 lit. c) jako część notyfikowanego planu restrukturyzacji) jest zgodne z testem prywatnego wierzyciela i w związku z tym nie stanowi pomocy państwa.

(44) W tym celu w 2011 r. przedsiębiorstwo PZL Dębica zleciło niezależnemu przedsiębiorstwu Consulting z siedzibą w Katowicach przeprowadzenie analizy. Ekspert przedstawił analizę testu prywatnego wierzyciela opartą na porównaniu następujących dwóch scenariuszy:

- opcja 1 – egzekucja wszystkich należności finansowych przez ZUS. Według analizy w takim scenariuszu przedsiębiorstwo PZL Dębica byłoby zmuszone do wniesienia wniosku o upadłość. W tym scenariuszu ZUS odzyskałby od 60% do 70% należności w ciągu 3-4 lat.
- opcja 2 – uregulowanie zobowiązań wobec ZUS w drodze odroczenia terminu spłaty całej kwoty. W takim scenariuszu ZUS miałby otrzymać w 96 ratach całą należną kwotę oraz opłatę za odroczenie w wysokości 1,6 mln PLN. Polska podkreśliła, że ZUS zyskałby ponadto 2 mln PLN rocznie w bieżących płatnościach dzięki kontynuacji działalności przedsiębiorstwa.

(45) W sierpniu 2012 r. Polska powiadomiła Komisję, że w oparciu o test prywatnego wierzyciela przedsiębiorstwo PZL Dębica oraz ZUS zawarły w dniu 1 marca 2012 r. porozumienie w sprawie odroczenia terminu spłaty zadłużenia. Polska wyjaśniła, że ZUS przeanalizował zalety obydwu opcji w celu odzyskania możliwie pełnej sumy wierzytelności. Porozumienie dotyczy kwoty należnej w tym dniu wynoszącej [7,0 -13,0 mln] PLN, w tym zadłużenia w wysokości [3,5 – 6,5 mln] PLN oraz odsetek za zwłokę w wysokości [3,5 – 6,5 mln] PLN. Oprócz ww. kwoty przedsiębiorstwo miało uiścić opłatę za odroczenie w wysokości [1,0 – 1,7 mln] PLN. Odroczenie przewiduje spłatę w 96 ratach miesięcznych; dziewięć z nich już zapłacono. Polska przedstawiła następujące porównanie opcji, jakie miał ZUS w 2012 r. (tabela 6).

Tabela 6

Odzyskanie należności od przedsiębiorstwa PZL Dębica przez ZUS – porównanie opcji (wartości w PLN)

	Opcja 1 – odroczenie	Opcja 2 – likwidacja
Stopień zaspokojenia należności	[7 – 13 mln]	[4 – 8 mln]
(kwota główna + odsetki za zwłokę)	100%	od 60% do 70%
Inne kwoty	[1,0 – 1,7 mln] opłata za odroczenie	brak odsetek za zwłokę od momentu likwidacji
Płatności bieżące do momentu odzyskania wszystkich należności	15,2 mln	2,9 mln
Suma otrzymanych środków	[23,2 – 29,9 mln]	[6,9 – 10,9 mln]
Termin odzyskania należności	do 2020 r. Wcześniejsze odzyskanie należności jest możliwe, jeżeli dodatkowe aktywa objęte hipoteką zostaną sprzedane po cenie rynkowej przed 2020 r.	po 2016 r.

(46) Strona polska zauważyła ponadto, że ZUS nadal posiada zabezpieczenie hipoteczne na majątku przedsiębiorstwa o łącznej wartości 6 243 002,55 PLN. Porozumienie przewiduje, że spieniężenie tego majątku zmniejszy automatycznie wartość kwoty zadłużenia będącej przedmiotem porozumienia i umożliwi w ten sposób spłatę szybszą aniżeli w ciągu 96 miesięcy, jak przewiduje to porozumienie.

6. Zobowiązania wobec urzędu marszałkowskiego

(47) Polska potwierdziła Komisji, że zobowiązania wobec miejscowego Urzędu Marszałkowskiego, o których mowa w drugim planie restrukturyzacji, uregulowano w dniu 14 sierpnia 2012 r. Obejmowały one kwotę należną w wysokości 61 104,97 PLN, która narosła w latach 1999-2001, oraz odsetki za zwłokę w wysokości 103 566,29 PLN, które narosły od tamtej pory.

V. OCENA

(48) Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu, pomoc państwa to pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, i wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

- (49) Warunki określone w art. 107 ust. 1 Traktatu są kumulatywne, w związku z czym aby środek został zakwalifikowany jako pomoc państwa, wszystkie warunki muszą zostać spełnione.
- (50) Opierając się decyzji o wszczęciu postępowania, Komisja dokona oceny następujących środków:
- a) wycofane środki;
 - b) środki przedakcesyjne;
 - c) zobowiązania uregulowane przez PZL Dębica;
 - d) środki przyznane po przystąpieniu Polski do Unii:
 - (i) pomoc *de minimis*,
 - (ii) odroczenie terminu spłaty zobowiązań wobec ZUS.
- (55) Jeżeli natomiast środki zostały przyznane po dniu przystąpienia, wówczas stanowią one nową pomoc, której zgodność z rynkiem wewnętrznym Komisja ocenia zgodnie z procedurą określoną w art. 108 Traktatu.
- (56) Polska utrzymuje, że, oprócz dwóch środków, które w decyzji o wszczęciu postępowania zakwalifikowano jako środki przedakcesyjne (zob. motyw 12 lit. a) i b) niniejszej decyzji), również decyzję o umorzeniu, wydaną przez miejscowego Naczelnika Urzędu Skarbowego w 2003 r. i obejmującą kwotę 914 522,15 PLN, należy uznać za pomoc przedakcesyjną.

Umorzenie przez Urząd Skarbowy w Dębicy

1. Wycofane środki

- (51) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽¹³⁾ państwo członkowskie może wycofać zgłoszenie odpowiednio wcześniej po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, zanim Komisja podejmie decyzję w sprawie charakteru zgłoszonego środka pomocy, w skutek czego postępowanie jest zakończone.
- (52) Władze polskie wycofały dwa zgłoszone środki, które miały zostać wdrożone w ramach drugiego planu restrukturyzacji, a mianowicie zastrzyk kapitałowy i pożyczkę uprzywilejowaną o łącznej wartości 10,5 mln PLN (zob. motyw 15 lit. a) i b)). Postępowanie Komisji w odniesieniu do powyższych środków zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 musi być zakończone.

2. Środki przedakcesyjne

- (53) Środki pomocy przyznane przed dniem przystąpienia i niemające zastosowania po przystąpieniu Polski do Unii nie mogą być badane przez Komisję ani w ramach procedur określonych w art. 108 Traktatu, ani w ramach procedury mechanizmu przejściowego. Mechanizm ten nie upoważnia Komisji do dokonywania przeglądu środków pomocy, które nie mają zastosowania po dniu przystąpienia, ani jej do tego nie zobowiązuje.
- (54) Pomoc udzieloną przez Polskę uznaje się za udzieloną przed dniem przystąpienia, jeżeli właściwy organ przyjął przed dniem 1 maja 2004 r. prawnie wiążący akt, na mocy którego zobowiązał się do udzielenia pomocy. Pomoc indywidualna nie ma zastosowania po dniu przystąpienia, jeżeli dokładne zaangażowanie ekonomiczne państwa jest znane momencie przyznawania pomocy.

- (57) W odpowiedzi na wyrażone w decyzji o wszczęciu postępowania wątpliwości Komisji dotyczące braku dokumentu potwierdzającego przyznanie pomocy Polska przedstawiła akt przyznający pomoc z dnia 20 października 2003 r. i wyjaśniła procedurę przyznawania pomocy wynikającą z ustawy z 2002 r. (zob. motyw 30 niniejszej decyzji).

- (58) Strona polska przedstawiła Komisji analizę polskiego prawa, zgodnie z którą decyzja o restrukturyzacji z 2003 r. stanowi prawnie wiążący akt, na podstawie którego Urząd Skarbowy zobowiązany jest umorzyć zaległość podatkową. Do decyzji o restrukturyzacji dołączono szereg weryfikowalnych warunków o charakterze obiektywnym (zob. motyw 28). Władze polskie potwierdziły, że PZL Dębica spełnia te warunki. Jako że Komisja nie posiada informacji, które zaprzeczałyby temu stanowi rzeczy, Komisja uważa, że przyznanie umorzenia miało miejsce przed przystąpieniem Polski do Unii.

3. Zobowiązania uregulowane przez pzl dębica

- (59) W trakcie postępowania Polska powiadomiła Komisję, że przedsiębiorstwo PZL Dębica uregulowało następujące zobowiązania:
- a) zobowiązanie wobec Rady Miejskiej w Dębicy o wartości nominalnej 1 116 788,60 PLN oraz odsetki za zwłokę w wysokości 592 669,80 PLN, uregulowane w dniu 31 maja 2004 r.
 - b) zobowiązania wobec miejscowego Urzędu Marszałkowskiego o wartości nominalnej 61 104,97 PLN oraz odsetki za zwłokę w wysokości 103 566,29 PLN, uregulowane w dniu 14 sierpnia 2012 r.
- (60) Polska przedstawiła dowody potwierdzające uregulowanie powyższych zobowiązań.

Zobowiązania wobec Rady Miejskiej w Dębicy uregulowane w dniu 31 maja 2004 r.

- (61) Polska powiadomiła Komisję, że w ramach negocjacji w sprawie restrukturyzacji z wierzycielami publicznymi, które doprowadziły do aktualizacji pierwszego planu restrukturyzacji w październiku 2003 r., przedsiębiorstwo PZL Dębica zwróciło się do Rady Miejskiej w Dębicy o objęcie planem restrukturyzacji długu przedsiębiorstwa

⁽¹³⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

wobec Rady w kwocie 1 116 788,60 PLN. Rada Miejska w Dębicy rozpatrzyła wniosek negatywnie a przedsiębiorstwo zdołało uregulować zobowiązanie w dniu 31 maja 2004 r., tj. miesiąc po przystąpieniu Polski do Unii.

- (62) Komisja zauważa, że zobowiązanie podlegało wysokim i złożonym odsetkom za zwłokę w wysokości od 44% do 13,5% (zob. tabela 3). Łącznie odsetki za zwłokę uiszczone przez przedsiębiorstwo PZL Dębica w dniu 31 maja 2004 r. wyniosły 592 669,80 PLN.
- (63) Stopa zwrotu, która byłaby zastosowana przez Komisję do bezprawnie przyznanej pomocy w przypadku Polski w okresie 1 maja 2004 r. – 31 maja 2004 r. wynosiła 7,62% ⁽¹⁴⁾. Ta stopa jest znacznie niższa niż zastosowana przez Polskę stawka odsetek za zwłokę.
- (64) Ponieważ zobowiązania zostały w całości uregulowane, a odsetki za zwłokę w wysokości 13,5%, którymi obłożono zobowiązania PZL Dębica w dniach 1 maja 2004 r. – 31 maja 2004 r., były znacznie wyższe niż stosowana przez Komisję stopa zwrotu wynosząca 7,62%, Komisja doszła do wniosku, że odzyskanie odbyło się zgodnie z zawiadomieniem Komisji „Zapewnienie skutecznego wykonania decyzji Komisji nakazujących państwowym członkowskim odzyskanie pomocy przyznanej bezprawnie i niezgodnie ze wspólnym rynkiem” ⁽¹⁵⁾ („zawiadomienie w sprawie odzyskania pomocy”). Kwota zapłaconych faktycznie odsetek przekracza kwotę odsetek, którą wyliczono by w przypadku negatywnej decyzji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽¹⁶⁾. W związku z tym Komisja odnotowuje uregulowanie zadłużenia, bez uszczerbku dla przyszłej kwalifikacji przedmiotowego środka przez Komisję dla celów stosowania zasady „pierwszy i ostatni raz”.

Zobowiązania wobec miejscowego Urzędu Marszałkowskiego uregulowane w dniu 14 sierpnia 2012 r.

- (65) Komisja zauważa, że w 2007 r. miejscowy Urząd Marszałkowski zdecydował o umorzeniu wierzytelności, która tym samym została objęta drugim planem restrukturyzacyjnym. Drugi plan restrukturyzacyjny został notyfikowany Komisji.
- (66) Komisja odnotowuje jednocześnie, że zobowiązanie podlegało złożonym odsetkom za zwłokę wynoszącym od 46% do 10% (zob. tabela 3). Łączne odsetki za zwłokę uiszczone przez przedsiębiorstwo PZL Dębica w dniu 14 sierpnia 2012 r. wyniosły 103 566,29 PLN, czyli niemal dwa razy więcej niż wysokość zobowiązania pierwotnego opiewającego na kwotę 61 104,97 PLN.

- (67) Komisja przyjmuje, że faktyczne odroczenie miało miejsce między 1999 r. (kiedy powstała pierwsza część zobowiązań) i 2012 r. (kiedy zobowiązania uregulowano), oraz że miejscowy Urząd Marszałkowski przysporzył korzyści przedsiębiorstwu znajdującemu się w poważnych trudnościach finansowych, zmniejszając obciążenia związane z normalnym prowadzeniem działalności gospodarczej, obejmujące spłatę zobowiązań wobec władz publicznych.
- (68) Stopa zwrotu, która zostałyby zastosowana przez Komisję w odniesieniu do pomocy bezprawnie udzielonej przedsiębiorstwu w Polsce w okresie od przystąpienia do Unii do dnia spłaty zadłużenia wynosiłaby od 5,26%, do 7,62% ⁽¹⁷⁾. Ta stawka jest znacznie niższa od stopy procentowej faktycznie zastosowanej przez Polskę do zadłużenia.
- (69) Ponieważ zobowiązania zostały w całości uregulowane, a odsetki w wysokości od 10% do 16% zastosowane do zobowiązań PZL Dębica w okresie 1 maja 2004 r. – 14 sierpnia 2012 r. były znacznie wyższe niż stosowane przez Komisję stopy zwrotu wynoszące od 5,26% do 7,62%, Komisja doszła do wniosku, że, nie zajmując stanowiska w kwestii legalności pomocy, odzyskanie odbyło się zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie odzyskania pomocy. Kwota zapłaconych faktycznie odsetek przekracza kwotę odsetek, którą wyliczono by zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 794/2004.

4. Środki przyznane po przystąpieniu polski do unii

4.1. De minimis

- (70) Polska powiadomiła Komisję o pięciu środkach o całkowitej wartości 20 873,65 PLN, które zdaniem Polski należy uznać za pomoc *de minimis* (ich wykaz można znaleźć w tabeli 2). Środki te wchodzą w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 69/2001.
- (71) Komisja przyznaje, że rozporządzenie (WE) nr 69/2001, które umożliwiło przyznanie pomocy w wysokości do 100 000 EUR (ok. 400 000 PLN), nie zawierało wyraźnego wykluczenia przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji. W rozporządzeniu wyraźnie jednak przewidziano, że pożyczka, którą można przyrównać do odroczenia, powinna być „poparta standardowymi zabezpieczeniami i nie pociąga[ć] za sobą nadmiernego ryzyka” (motyw 6 rozporządzenia). Komisja uważa, że w niniejszej sprawie wymóg ten spełnia jedynie odroczenie z dnia 8 września 2006 r. przyznane przez Urząd Skarbowy.
- (72) Po pierwsze, zdaniem Komisji Polska nie przedstawiła wystarczających informacji umożliwiających weryfikację mechanizmu obliczania pomocy *de minimis* oraz wartości pomocy przedstawionej przez Polskę jako „Wartość pomocy” w tabeli 2. W szczególności nie przekazano

⁽¹⁴⁾ Stosowane stopy zwrotu można znaleźć pod adresem: http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 272 z 15.11.2007, s. 4.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1; zob. w szczególności art. 9 i 11.

⁽¹⁷⁾ Zob. przypis 14.

szczegółowej informacji o zastosowanych stopach referencyjnych i stopach naliczania opłaty prolongacyjnej, które to informacje umożliwiłyby sprawdzenie kalkulacji wynikających z wzoru zastosowanego przez Polskę (zob. motyw 36). W związku z tym, w odniesieniu do trzech odroczeń przyznanych przez Burmistrza Miasta Dębica w dniach 7 kwietnia 2006 r., 28 lipca 2006 r. oraz 5 października 2006 r., w stosunku do których nie zapewniono zabezpieczenia, Komisja uznaje kwotę nominalną ww. odroczeń za kwotę, jaka należy zastosować na potrzeby *de minimis*. Należy zauważyć, że kwota 264 186 PLN była przedmiotem dwóch decyzji o odroczeniu wydanych przez Burmistrza Miasta Dębica. Ponieważ przedmiot obu decyzji był taki sam, kwota zostanie uwzględniona tylko raz.

- (73) W odniesieniu do siedmiodniowego odroczenia przez Urząd Skarbowy z dnia 8 września 2006 r., w którym ustanowiono zabezpieczenie pokrywające 100% odra-
czanej kwoty równej 614 550 PLN, Komisja wyliczyła

element pomocy, dodając 400 punktów bazowych do stosowanej stopy referencyjnej wynoszącej 5,56% zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie metody określania stóp referencyjnych i dyskontowych z 1997 r.⁽¹⁸⁾. Wartość pomocy w tym przypadku wyniosła 1 126 PLN.

- (74) W odniesieniu do decyzji o umorzeniu, wydanej przez Burmistrza Miasta Dębicy w dn. 5 października 2006 r., jest ona równoważna z dotacją pieniężną i w związku z tym kwota umorzenia musi zostać uwzględniona w całości.
- (75) W świetle powyższych ustaleń łączna kwota pomocy wynosi 369 788 PLN (ok. 93 437 EUR⁽¹⁹⁾) (zob. tabela 7). Łączna kwota jest zatem mniejsza niż 100 000 EUR, dlatego też pomoc wchodzi w zakres rozporządzenia (WE) nr 69/2001. Polska potwierdziła, że PZL Dębica nie otrzymała żadnej innej pomocy *de minimis*.

Tabela 7

Pomoc *de minimis*

Organ przyznający pomoc	Rodzaj środka i data decyzji	Wartość nominalna	Czas trwania pomocy	Wartość pomocy
Burmistrz Miasta Dębica	Decyzja o odroczeniu z dnia 7 kwietnia 2006 r.	264 186 PLN	84 dni	264 186 PLN
Burmistrz Miasta Dębica	Decyzja o odroczeniu z dnia 28 lipca 2006 r.	66 604 EUR	14 dni	66 604 EUR
Naczelnik Urzędu Skarbowego w Dębicy	Decyzja o odroczeniu z dnia 8 września 2006 r.	614 520 PLN 154 236 EUR	7 dni	1 126 PLN 282 EUR
Burmistrz Miasta Dębica	Decyzja o umorzeniu z dnia 5 października 2006 r.	20 772 PLN 5 279 EUR	—	20 772 PLN 5 279 EUR
Burmistrz Miasta Dębica	Decyzja o odroczeniu z dnia 5 października 2006 r.	83 704 PLN 21 272 EUR	72 dni	83 704 PLN 21 272 EUR
SUMA:				369 788 PLN 93 437 EUR

4.2. Odroczenie terminu spłaty zobowiązań wobec ZUS

- (76) Artykuł 107 ust. 1 Traktatu ma zastosowanie do interwencji w różnych formach, które zmniejszają normalne koszty przedsiębiorstwa i które, chociaż nie są subwencjami w ścisłym tego słowa znaczeniu, mają podobny charakter i ten sam skutek. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem postępowanie organu publicznego odpowiedzialnego za pobór składek na ubezpieczenie społeczne, który toleruje opóźnienia w płatnościach tych składek przyznaje przedsiębiorstwu przeżywającemu poważne trudności finansowe korzyść gospodarczą, zmniejszając obciążenie związane z normalnym stosowaniem systemu ubezpieczeń społecznych, która nie może być całkowicie usunięta przez oprocentowanie i inne opłaty stosowane przy opóźnionych w płatnościach.⁽²⁰⁾

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 273 z 9.9.1997, s. 3.

⁽¹⁹⁾ Przy przeliczaniu walut Komisja wykorzystała średnie kursy wymiany walut Narodowego Banku Polskiego z dnia wydania decyzji o przyznaniu pomocy. Zob. <http://www.nbp.pl/home.aspx?c=/ascx/archa.aspx>

⁽²⁰⁾ Sprawa C-256/97 DMT [1999] Rec. I-3913, pkt 30; sprawa T-36/99 Lenzing przeciwko. Komisji [2004] Zb.Orz. II-3597, pkt 137.

- (77) W obecnej sprawie ZUS umożliwił nagromadzenie poważnego długu przez PZL Dębica w latach 2000-2005. Ewolucja całości długu włącznie z odsetkami za zwłokę jest przedstawiona w tabeli 4.
- (78) Komisja zauważa wstępnie, że pomoc państwa na rzecz PZL Dębica mogła zostać udzielona poprzez brak pełnej egzekucji zobowiązań publicznoprawnych przez ZUS wobec PZL Dębica.⁽²¹⁾
- (79) Polska utrzymuje, że odroczenie terminu spłaty zobowiązań wobec ZUS nie zawiera elementu pomocy państwa, ponieważ ZUS, zgadzając się w marcu 2012 r. na odroczenie spłaty należnej sumy, która ma zostać zapłacona w 96 ratach według ustalonego harmonogramu, postąpił jak prywatny wierzyciel. Polska przedstawiła analizę testu prywatnego wierzyciela z października 2011 r., która zdaniem Polski potwierdza, że dla ZUS korzystniejsze było odroczenie terminu spłaty należności od PZL Dębica niż ich wyegzekwowanie. Polska twierdzi również, że ZUS, który brał udział w obu planach restrukturyzacji, zawsze posiadał odpowiednią ilość informacji w sprawie sytuacji finansowej i perspektyw PZL Dębica i jego działanie wynikało zawsze z pełnej wiedzy o kondycji przedsiębiorstwa. Wreszcie, strona polska przywołała wiele działań podjętych przez ZUS dla zabezpieczenia i egzekucji wierzytelności. Zdaniem Polski potwierdza to, że działanie ZUS może być porównane z działaniem prywatnego wierzyciela, któremu zależy na odzyskaniu wierzytelności.
- (80) Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa, warunki, które musi spełniać środek, aby być kwalifikowany jako „pomoc” w rozumieniu art. 107 Traktatu, nie są spełnione, jeżeli odbiorca będący przedsiębiorstwem publicznym mógłby, w okolicznościach odpowiadających normalnym warunkom rynkowych, uzyskać takie same korzyści, jak te, które zostały mu udzielone przy użyciu zasobów państwowych. W przypadku przedsiębiorstw publicznych, ocena następuje zasadniczo poprzez zastosowanie testu inwestora prywatnego (w niniejszej sprawie – wierzyciela).⁽²²⁾ Jeżeli państwo członkowskie korzysta z tego testu w trakcie postępowania administracyjnego, musi ono w razie wątpliwości wykazać jednoznacznie i na podstawie obiektywnych i weryfikowalnych dowodów, że środek rzeczywiście wypełnia ten test.⁽²³⁾ W celu ustalenia, czy wystąpiła korzyść, którą można
- uznać za pomoc państwa dla celów art. 107 ust. 1 Traktatu, Polska musi więc przedstawić dowody na poparcie faktu, że organy publiczne postąpiły tak samo jak postąpiłby hipotetyczny prywatny wierzyciel, który nie tolerowałby braku wpłat i podjąłby działania mające na celu skuteczne odzyskanie należności, nawet gdyby miało to doprowadzić do wszczęcia postępowania upadłościowego.
- (81) Hipotetyczny prywatny wierzyciel dokładnie przeanalizowałby sytuację gospodarczą dłużnika; brak planu restrukturyzacji i słabe perspektywy na przywrócenie rentowności przyspieszyłyby odzyskanie wierzytelności.
- (82) Dlatego też w celu określenia, czy organy publiczne przyznały pomoc państwa, należy ustalić, że w przedmiotowym przypadku ZUS starał się odzyskać wszystkie należności bez ponoszenia strat finansowych, oraz czy decyzję o niewnoszeniu o upadłość przedsiębiorstwa podjął w celu odzyskania jak największej części wierzytelności, tak jak zrobiłby to hipotetyczny prywatny wierzyciel⁽²⁴⁾.
- (83) Komisja przeanalizuje sprawozdanie przedstawione przez Polskę w odniesieniu do decyzji o podpisaniu porozumienia w sprawie odroczenia z 2012 r. Jednakże Komisja zauważa, że ZUS zezwalał na gromadzenie się długu przez wiele lat. Rzeczywiście, informacje przekazane przez Polskę dotyczą całego okresu od końca pierwszego okresu restrukturyzacji (a nawet wcześniej) aż do zlecenia przygotowania analizy w październiku 2011 w perspektywie zawarcia porozumienia w sprawie odroczenia. Z uwagi na zgłoszenie w 2008 r. drugiego planu restrukturyzacji, przedsiębiorstwo nie dążyło aktywnie do porozumienia z wierzycielami. Komisja musi zatem również sprawdzić, czy zachowanie ZUS w okresie od końca pierwszego okresu restrukturyzacji do podpisania porozumienia o odroczeniu spłaty wierzytelności jest zgodne z testem prywatnego wierzyciela.
- (84) W kolejnych motywach Komisja odniesie się do (i) zaangażowania ZUS w pierwszy plan restrukturyzacji, (ii) częściowej egzekucji wierzytelności przez ZUS w latach 2007 – 2012 po niepowodzeniu pierwszego planu restrukturyzacji oraz (iii) porozumienia w sprawie odroczenia z dnia 1 marca 2012 r. Pierwszy plan restrukturyzacji został zatwierdzony przez właściwy organ krajowy przed przystąpieniem Polski do Unii i obejmuje głównie okres przed akcesją. Dla wniosku o zachowaniu ZUS kluczowe znaczenie ma ocena pkt (ii) i (iii). Komisja powróci jednakże w swojej ocenie do ewolucji sytuacji PZL Dębica z okresu pierwszego planu restrukturyzacji, gdyż zrozumienie rozwoju tej sytuacji ma istotne znaczenie.

(21) Por. C-342/96 Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji [1999] Rec. I-2459, pkt 46, C-256/97 DMT [1999] Rec. I-3913, pkt 21, C-480/98 Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji [2000] Rec. I-8717, T-152/99 HAMS [2002] Rec. II-3049, pkt 167.

(22) Sprawa C-124/10 P Komisja przeciwko *Électricité de France*, wyrok z dnia 5.6.2012, dotychczas nieopublikowany, pkt 78 (przywołujący wyroki w sprawach C-303/88 *Włochy przeciwko Komisji*, Rec. I-1433, pkt 20, C-482/99 *Francia przeciwko Komisji*, Rec. I-4397, pkt 68–70, C-71/09 P, C-73/09 P i C-76/09 P *Comitato „Venezia vuole vivere” i in. przeciwko Komisji*, dotychczas nieopublikowany, pkt 91 i przytoczone tam orzecznictwo).

(23) Sprawa C-124/10 Komisja przeciwko *Électricité de France*, wyrok z dn. 5.6.2012, dotychczas nieopublikowany.

(24) Sprawa C-256/97 *DM Transports* [1999] Rec. I-3913, pkt 30.

Zaangażowanie ZUS w pierwszy plan restrukturyzacji

(85) Jak wspomniano powyżej ZUS zdecydował się na uczestnictwo w pierwszym planie restrukturyzacji, przygotowanym i zatwierdzonym w 2002 r., to znaczy przed przystąpieniem Polski do Unii. Plan obejmował m.in. restrukturyzację zobowiązań finansowych wobec ZUS. Na podstawie tego planu restrukturyzacji ZUS zgodził się na odroczenie terminu spłaty zobowiązań w wysokości 1 364 600 PLN, podczas gdy wyższa kwota równa 3 890 000 PLN miała zostać spłacona środkami pochodzącymi z pożyczki z Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorstw. Jak wyjaśniono powyżej (zob. motyw 13), przedsiębiorstwo PZL Dębica nie otrzymało funduszy od Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorstw. W rezultacie ZUS postanowił, że nie odroczy terminu spłaty pozostałej części zobowiązań i w 2006 r. zagroził złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości przedsiębiorstwa.

(86) Komisja odnotowuje, że pomimo niepowodzeniu restrukturyzacji finansowej i zaległości finansowych na koniec pierwszego okresu restrukturyzacji przedsiębiorstwu udało się osiągnąć niewielkie zyski w 2006 r. (zob. tabela 1). Potwierdza to, że starania przedsiębiorstwa w zakresie restrukturyzacji organizacyjnej i technologicznej przyniosły rezultaty.

(87) Należy również zauważyć, że od 2001 r. ZUS ustanowił zabezpieczenie na szeregu aktywów PZL Dębica w celu pokrycia rosnącej wierzytelności. Wartość hipoteki osiągnęła w 2007 r. 11,6 mln PLN i obejmowała 100% wierzytelności.

(88) Wreszcie Komisja zauważa, że od 2003 ZUS rozpoczął egzekwowanie wierzytelności poprzez sprzedaż aktywów PZL Dębica (jak to przedstawiono w tabeli 5). ZUS postanowił jednak nie sprzedawać aktywów na zasadzie sprzedaży wymuszonej, która normalnie przynosi kwoty niższe od normalnej wartości. Rzeczywiście, w kontekście zmniejszonego zapotrzebowania na aktywa przemysłowe wynikające z obecnych warunków ekonomicznych, zjawisko to mogłoby się wręcz zastrzyć. W zamian ZUS zgodził się na sprzedaż kontrolowaną organizowaną przez przedsiębiorstwo. Formuła ta wymagała zgody ZUS na sprzedaż na podstawie oferty przedstawionej przez osobę trzecią, a uzyskany w ten sposób zysk netto ze sprzedaży był następnie przekazywany ZUS. Dowody przedstawione przez Polskę prowadzą do wniosku, że podczas gdy sprzedaż prowadzona przez PZL Dębica generowała wartości rynkowe, proces sprzedaży był wolniejszy niż w przypadku sprzedaży wymuszonej. Między 2004 i 2006 r. ZUS odzyskał poprzez kontrolowaną sprzedaż aktywów PZL Dębica ponad 1,6 mln PLN.

Egzekucja należności przez ZUS w latach 2007 - 2012

(89) Niepowodzenie restrukturyzacji finansowej w pierwszym planie restrukturyzacji oraz rosnący dług PZL Dębica spowodowały, że pod koniec 2006 r. ZUS poważnie rozważał scenariusz bankructwa przedsiębiorstwa. Jak wyjaśniono powyżej (patrz motyw 42 lit. c)), w dniu

20 listopada 2006 r. ZUS poinformował przedsiębiorstwo o zamiarze złożenia wniosku o upadłość PZL Dębica. Ta groźba nie została zrealizowana w związku z informacją, którą PZL Dębica przedstawiła ZUS w dniu 12 grudnia 2006 r. Komisja oceniła, czy ZUS postępował tak, jak zachowałby się hipotetyczny prywatny wierzyciel, w okresie między 2007 (koniec pierwszego okresu restrukturyzacji) a 2012 rokiem (kiedy podpisano porozumienie w sprawie odroczenia).

(90) Komisja najpierw oceniła informację przedstawioną ZUS przez PZL Dębica w dniu 12 grudnia 2006 r. Przedsiębiorstwo przedstawiło gruntowną analizę sytuacji ekonomicznej i finansowej, jak również prognozę rozwoju. Komisja zauważa, że następujące okoliczności przedstawione przez przedsiębiorstwo ZUS byłyby ważne dla hipotetycznego prywatnego wierzyciela przy ocenie sytuacji dłużnika i sposobu dalszego postępowania, mającej na celu odzyskanie jak największej części wierzytelności i, w związku z tym, byłyby monitorowane przez wierzyciela:

a) rosnąca sprzedaż i obniżone koszty produkcji przedsiębiorstwa osiągnięte dzięki działaniom restrukturyzacyjnym podjętym przez PZL Dębica w ramach pierwszego planu restrukturyzacji;

b) prognozowany zysk za 2006 r. wraz z wyjaśnieniem, że do wzrostu zadłużenia i niezdolności PZL Dębica do szybszej spłaty zadłużenia doprowadził brak rentowności przed 2006 r.;

c) ogólnie pozytywny trend prognozowanych przychodów w nadchodzących latach, które to przychody umożliwiłyby trwałą spłatę zadłużenia i gwarantowałyby, że dług by nie narastał;

d) działania przedsiębiorstwa w obszarach marketingu i innowacji oraz nowe rynki, na których przedsiębiorstwo rozpoczęło sprzedaż dzięki nowej strategii marketingowej (wydobycie węgla i miedzi oraz nowe kontrakty z partnerami na Ukrainie i w Chinach);

e) brak innych znaczących długów wobec podmiotów publicznych i wierzycieli prywatnych oraz

f) zobowiązanie się przedsiębiorstwa do terminowego regulowania bieżących i przyszłych płatności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

(91) Komisja zauważa, że w oparciu o obszerne informacje przedstawione powyżej, wskazujące na ścieżkę wzrostu dla PZL Dębica oraz realne przychody dla ZUS, uzasadnione było założenie, że większą część wierzytelności będzie można odzyskać pozwalając przedsiębiorstwu na kontynuowanie działalności niż zmuszając ją do upadłości. Stwierdziwszy to, Komisja zauważa, że działając ostrożnie, ZUS nie wyraził zgody na zawieszenie egzekucji komorniczej, co według PZL Dębica spowalniało

proces restrukturyzacji. Zatem ZUS postępował tak, jak zachowałby się prywatny wierzyciel, który wybrałby sposób działania pozwalający mu na odzyskanie jak największej części wierzytelności.

- (92) Komisja zauważa, że w 2008 r. ZUS przystąpił do drugiego planu restrukturyzacji i tym samym zgodził się na odroczenie spłaty części wierzytelności. Pozostała część wierzytelności miała być spłacona dzięki zasileniu przedsiębiorstwa funduszami przez państwową ARP. Jednakże obowiązek nieimplementowania pomocy został dochowany i środki nie zostały wdrożone. Komisja zauważa, że ZUS nie polegał na realizacji drugiego planu restrukturyzacji jako na rozwiązaniu problemu swoich należności, lecz kontynuował działania podjęte w 2007 r., jak opisano powyżej
- (93) W latach 2007 i 2008 dzięki sprzedaży kontrolowanej nieruchomości PZL Dębica, oprócz sum, o których mowa w motywie 88, ZUS odzyskał ponad 5,4 miliona PLN (zob. tabelę 5). Zgodnie z wyjaśnieniami strony polskiej, brak sprzedaży nieruchomości przedsiębiorstwa po 2008 r. pomimo posiadanej przez ZUS hipoteki na 3 nieruchomościach o łącznej wartości przekraczającej 6 milionów należy rozpatrywać łącznie z kontekstem gospodarczym, w jakim odbywała się sprzedaż aktywów PZL Dębica. Polska stwierdziła, że kryzys gospodarczy i zmniejszenie aktywności gospodarczej w regionie wpłynęło na brak zainteresowania aktywami PZL Dębica i skutkowało niemożnością ich sprzedaży po cenie, która byłaby do zaakceptowania przez ZUS.
- (94) Z drugiej strony, jak wspomniano powyżej, ZUS utrzymywał zajęcie na koncie przedsiębiorstwa, dzięki któremu udało się ZUS odzyskać dodatkowe 475 369 PLN pomiędzy 2007 i 2010 r.
- (95) Ciągła egzekucja przyniosła ZUS ponad 7 milionów PLN w rozpatrywanym okresie (zob. motyw 96 lit. b)), a okoliczność, że proces odzyskiwania należności zajmował więcej czasu, równoważona była naliczaniem złożonych odsetek za zwłokę od wierzytelności.
- (96) Komisja zbadała również, czy w latach 2007 – 2012 przedsiębiorstwo PZL Dębica wywiązało się z obietnic złożonych ZUS, dzięki którym w styczniu 2007 ZUS nie zdecydował się postawić przedsiębiorstwa w stan upadłości. Komisja zauważa co następuje:
- a) od 2006 r. przedsiębiorstwo PZL Dębica przynosi zyski a także udało mu się pozyskać inwestora prywatnego w 2010 r. (zob. motyw 10); jednocześnie, z uwagi na zadłużenie, na wynikach netto przedsiębiorstwa odbiła się niemożność występowania w przetargach publicznych oraz uzyskania kredytu na rynku;
- b) przedsiębiorstwu udało się zmniejszyć zadłużenie o 7 milionów PLN od 2006 r.; oprócz kontrolowanej sprzedaży nieruchomości i zajęć na kontach przedsię-

biorstwa, o czym była mowa powyżej, przedsiębiorstwo co roku wywiązywało się z przyrzeczenia spłaty długu i zmniejszało dług dzięki osiąganym zyskom a także dzięki zastrzykowi kapitału od inwestora prywatnego;

- c) przedsiębiorstwo wywiązywało się z bieżących należności względem ZUS i innych organów publicznych od 2006 r., i zatem, oprócz marginalnego długu w wysokości 1 900 PLN, nie odnotowało nowego długu.

- (97) Komisja uznaje, że odzyskanie rentowności przez PZL Dębica w 2006 r., dobre perspektywy na długoterminową rentowność oraz stałe regulowanie bieżących zobowiązań finansowych przez PZL Dębica od 2006 r., a także wejście do przedsiębiorstwa inwestora prywatnego w 2010 r. to ważne czynniki, które uwzględniłby prywatny wierzyciel podczas decydując o tym, czy rozwiązanie przyjęte w 2007 r. jest najlepszym sposobem na odzyskanie jak największej części wierzytelności.

Porozumienie w sprawie odroczenia z dnia 1 marca 2012 r.

- (98) Polska przedłożyła analizę testu prywatnego wierzyciela przeprowadzoną przez zewnętrznego konsultanta w październiku 2011 r., tj. przed transakcją w sprawie odroczenia z dnia 1 marca 2012 r. W sprawozdaniu porównano dwie opcje: (i) egzekucję wszystkich należności finansowych przez ZUS oraz (ii) uregulowanie zobowiązań wobec ZUS poprzez odroczenie terminu spłaty całości wierzytelności. Z testu wynika, że ZUS powinien wybrać odroczenie, które gwarantuje odzyskanie całej kwoty należności, podczas gdy likwidacja doprowadziłaby do odzyskania około 60%-70% wierzytelności.
- (99) Komisja krytycznie przeanalizowała sprawozdanie i przyjęte w nim założenia.
- (100) Po pierwsze, Komisja odnotowuje, że wnioski z testu oparto o analizę (i) faktycznej sytuacji gospodarczej i finansowej PZL Dębica, (ii) aktywów i wszystkich pasywów przedsiębiorstwa, (iii) jego pozycji rynkowej, (iv) wyników restrukturyzacji oraz (v) norm prawnych i stosowanych praktyk w zakresie postępowań upadłościowych w Polsce.
- (101) W przypadku likwidacji ZUS mógłby odzyskać tylko 60%-70% należności w okresie 3 lub 4 lat ⁽²⁵⁾. Obniżenie wysokości możliwej do odzyskania kwoty wynika głównie z wysokich kosztów likwidacji oraz niskiej wartości likwidacyjnej aktywów przedsiębiorstwa. W odniesieniu do ww. wartości likwidacyjnej Komisja odnotowuje, że w przypadku upadłości wartość aktywów jest pomniejszona w sprzedaży wymuszonej o ok. 50% ze względu na fakt, że aktywa te będą sprzedawane osobno i nie zostaną wykorzystane jako dobrze

⁽²⁵⁾ Na podstawie danych NIK dotyczących długości postępowań upadłościowych.

funkcjonujące przedsiębiorstwo. Kwota jest niska również ze względu na obniżony popyt na aktywa przemysłowe podczas kryzysu gospodarki realnej, jednak wciąż znajduje się powyżej średniego dochodu ze sprzedaży majątku masy upadłości w Polsce, który wynosi 26,86% w stosunku do ich godziwej wartości.

(102) W scenariuszu odroczenia, opisanym w motywie 44, w sprawozdaniu uznano za istotne z perspektywy prywatnego wierzyciela, który chce odzyskać jak największą część wierzytelności, następujące elementy:

— odzyskanie rentowności przez PZL Dębica w 2006 r. w wyniku restrukturyzacji,

— portfel aktualnych zamówień złożonych w przedsiębiorstwie PZL Dębica oraz jego sieć sprzedaży w Polsce i za granicą,

— pojawienie się prywatnego inwestora – przedsiębiorstwa Eurotech, które w 2010 r. nabyło 16,7% nowo wyemitowanych akcji PZL Dębica,

— list intencyjny przedsiębiorstwa Eurotech z 2011 r., w którym zadeklarowano, z zastrzeżeniem decyzji Komisji, chęć wniesienia dodatkowego kapitału oraz nabycia kolejnych 15% akcji,

— perspektywa znacznie lepszych wyników finansowych, gdy PZL Dębica ponownie uzyska dostęp do procedur przetargowych oraz finansowania zewnętrznego, co jest uzależnione od zawarcia porozumienia w sprawie odroczenia,

— fakt, że w latach 2006-2011 przedsiębiorstwo PZL Dębica terminowo regulowało bieżące składki na rzecz wszystkich organów publicznych (średnio 5 mln PLN rocznie), oraz

— fakt, że dzięki odroczeniu ZUS uzyska dodatkowe 18 mln PLN w formie bieżących składek na ubezpieczenia społeczne w czasie ośmiu lat spłacania długu przez przedsiębiorstwo.

(103) Komisja nie może jednak uwzględnić ostatniego elementu, ponieważ przyszłych obowiązkowych płatności nie można porównać do dochodów, jakich mogłoby oczekiwać prywatne przedsiębiorstwo z prowadzonej działalności gospodarczej. Pobieranie obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne nie stanowi działalności gospodarczej.

(104) Komisja zauważa, że zawarte porozumienie przewiduje odzyskanie pełnej kwoty należnej na dzień 1 marca 2012 r., tj. [7,0 – 13,0 mln] PLN, w tym [3,5 – 6,5 mln] PLN długu oraz [3,5 – 6,5 mln] PLN odsetek za zwłokę. Oprócz ww. kwoty przedsiębiorstwo miało uiścić opłatę

za odroczenie w wysokości [1,0 – 1,7 mln] PLN. Zobowiązania mają zostać spłacone w 96 ratach miesięcznych.

(105) Ponadto Komisja odnotowuje, że ZUS utrzymał zabezpieczenie na aktywach PZL Dębica o wartości 6 243 002,55 PLN i zamierza je sprzedać w podobny kontrolowany sposób, jak poprzednie aktywa. Wszelkie środki pochodzące ze sprzedaży ww. aktywów zostaną wykorzystane na poczet spłaty zobowiązań PZL Dębica wobec ZUS.

(106) Ponadto Komisja odnotowuje, że w sprawozdaniu nie zawarto porównania bieżących wartości wpływów w opcji 1 i opcji 2, które pozwoliłoby prywatnemu wierzycielowi na wybranie bardziej korzystnej opcji. Komisja obliczyła ww. bieżące wartości dla kilku stóp dyskontowych i przy ostrożnych założeniach, tj. 3 lata w przypadku likwidacji przedsiębiorstwa i 8 lat w przypadku odroczenia. W obliczeniach Komisji nie uwzględniono przyszłych zysków ZUS pochodzących z bieżących płatności. W przypadku wszystkich istotnych stóp dyskontowych odroczenie jest dla prywatnego wierzyciela korzystniejsze niż likwidacja.

(107) Komisja odnotowuje również, że do listopada 2012 r. przedsiębiorstwo PZL Dębica terminowo zapłaciło dziewięć rat przewidzianych w odroczeniu.

(108) Na tej podstawie Komisja uznaje, że ZUS, zgadzając się w marcu 2012 r. na odroczenie, zachował się jak prywatny wierzyciel, który stara się odzyskać należną kwotę od dłużnika w trudnej sytuacji finansowej. W związku z tym wierzyciel publiczny nie przyznał PZL Dębica korzyści. Co za tym idzie uregulowanie zaległych należności w oparciu o odroczenie przewidziane w porozumieniu zawartym pomiędzy przedsiębiorstwem i ZUS w marcu 2012 r. nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu.

VI. WNIOSEK

(109) Komisja uznaje środki pomocy, o których mowa w motywie 52, za wycofane. Postępowanie Komisji w odniesieniu do tych środków zostaje zatem zakończone na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.

(110) Komisja uznaje środki pomocy, o których mowa w motywie 56, za przyznane przed przystąpieniem Polski do Unii i niemające zastosowania po przystąpieniu. Środki te nie mogą być badane przez Komisję ani w ramach procedury określonej w art. 108 Traktatu, ani w ramach procedury mechanizmu przejściowego.

(111) W odniesieniu do środków, o których mowa w motywie 59, Komisja odnotowuje, że wszelka pomoc przyznana bezprawnie zostałaby uznana za odzyskaną zgodnie z zawiadomieniem w sprawie odzyskania pomocy.

(112) Środki pomocy wymienione w tabeli 7 wchodzą w zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 69/2001 i nie przekraczają wartości progowej ustanowionej przez ten akt.

- (113) Komisja uznaje wreszcie, że środek, o którym mowa w motywach 76-108, nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Postępowanie określone w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wszczęte decyzją Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 49/08 (ex N 402/08) – Pomoc na restrukturyzację dla PZL Dębica zostaje zakończone w odniesieniu do następujących środków na rzecz PZL Dębica:

- a) dwóch środków o wartości 4 965 800 PLN i 5 534 200 PLN, zgłoszonych przez Polskę w dniu 13 sierpnia 2008 r. i wycofanych w dniu 10 października 2011 r., na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 659/1999,
- b) środka o wartości 914 522,15 PLN, którego dotyczyła decyzja Urzędu Skarbowego z dnia 20 października 2003 r., w związku z tym, że środek przyznano przed przystąpieniem Polski do Unii i nie ma on zastosowania po przystąpieniu,
- c) środka o wartości równiej sumie kwoty nominalnej 61 104,97 PLN i odsetek za zwłokę wynoszących 103 566,29 PLN, które to kwoty uregulowano w dniu 14 sierpnia 2012 r.; środek ten stanowił pomoc niezgodną z prawem zgodnie z art. 7 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr

659/1999. Polska odzyskała przedmiotową pomoc w dniu 14 sierpnia 2012 r. zgodnie z zawiadomieniem Komisji „Zapewnienie skutecznego wykonania decyzji Komisji nakazujących państwom członkowskim odzyskanie pomocy przyznanej bezprawnie i niezgodnej ze wspólnym rynkiem” ⁽²⁶⁾,

- d) pięciu środków na rzecz PZL Dębica wyszczególnionych w tabeli 7, w związku z tym, że stanowiły one pomoc *de minimis* w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 69/2001,
- e) odroczenia terminu spłaty [7,0 – 13,0 mln] PLN, przyznanego PZL Dębica na podstawie porozumienia w sprawie odroczenia zawartego z ZUS w dniu 1 marca 2012 r., na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, w związku z tym, że przedmiotowy środek nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Wiceprzewodniczący

⁽²⁶⁾ Dz.U. C 272 z 15.11.2007, s. 4.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 17 czerwca 2013 r.

zmieniająca decyzje 2006/799/WE, 2007/64/WE, 2009/300/WE, 2009/543/WE, 2009/544/WE, 2009/563/WE, 2009/564/WE, 2009/567/WE, 2009/568/WE, 2009/578/WE, 2009/598/WE, 2009/607/WE, 2009/894/WE, 2009/967/WE, 2010/18/WE oraz 2011/331/UE w celu przedłużenia okresu obowiązywania kryteriów ekologicznych przyznawania oznakowania ekologicznego UE niektórym produktom

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 3550)

(2013/295/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 3 lit. c),

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2006/799/WE z dnia 3 listopada 2006 r. ustanawiająca zmienione kryteria ekologiczne i związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji w odniesieniu do przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego polepszaczom gleby ⁽²⁾ traci moc dnia 31 grudnia 2013 r.
- (2) Decyzja Komisji 2007/64/WE z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiająca zmienione kryteria ekologiczne i związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji w odniesieniu do przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego podłożom uprawowym ⁽³⁾ traci moc dnia 31 grudnia 2013 r.
- (3) Decyzja Komisji 2009/300/WE z dnia 12 marca 2009 r. ustalająca zrewidowane ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego odbiornikom telewizyjnym ⁽⁴⁾ traci moc dnia 31 października 2013 r.
- (4) Decyzja Komisji 2009/543/WE z dnia 13 sierpnia 2008 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego farbom i lakierom zewnętrznym ⁽⁵⁾ traci moc dnia 30 czerwca 2013 r.

- (5) Decyzja Komisji 2009/544/WE z dnia 13 sierpnia 2008 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego farbom i lakierom do wnętrza ⁽⁶⁾ traci moc dnia 30 czerwca 2013 r.
- (6) Decyzja Komisji 2009/563/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego dla obuwia ⁽⁷⁾ traci moc dnia 10 lipca 2013 r.
- (7) Decyzja Komisji 2009/564/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego usługom kempingowym ⁽⁸⁾ traci moc dnia 10 lipca 2013 r.
- (8) Decyzja Komisji 2009/567/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego wyrobom włókienniczym ⁽⁹⁾ traci moc dnia 10 lipca 2013 r.
- (9) Decyzja Komisji 2009/568/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego bibule ⁽¹⁰⁾ traci moc dnia 10 lipca 2013 r.
- (10) Decyzja Komisji 2009/578/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego usługom zakwaterowania turystycznego ⁽¹¹⁾ traci moc dnia 10 lipca 2013 r.
- (11) Decyzja Komisji 2009/598/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego materacom łóżkowym ⁽¹²⁾ traci moc dnia 10 lipca 2013 r.
- (12) Decyzja Komisji 2009/607/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego twardym pokryciom ⁽¹³⁾ traci moc dnia 10 lipca 2013 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 24.11.2006, s. 28.⁽³⁾ Dz.U. L 32 z 6.2.2007, s. 137.⁽⁴⁾ Dz.U. L 82 z 28.3.2009, s. 3.⁽⁵⁾ Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 27.⁽⁶⁾ Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 39.⁽⁷⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 27.⁽⁸⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 36.⁽⁹⁾ Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 70.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 87.⁽¹¹⁾ Dz.U. L 198 z 30.7.2009, s. 57.⁽¹²⁾ Dz.U. L 203 z 5.8.2009, s. 65.⁽¹³⁾ Dz.U. L 208 z 12.8.2009, s. 21.

- (13) Decyzja Komisji 2009/894/WE z dnia 30 listopada 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego meblom drewnianym⁽¹⁾ traci moc dnia 1 grudnia 2013 r.
- (14) Decyzja Komisji 2009/967/WE z dnia 30 listopada 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego włókienniczym pokryciom podłogowym⁽²⁾ traci moc dnia 1 grudnia 2013 r.
- (15) Decyzja Komisji 2010/18/WE z dnia 26 listopada 2009 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego drewnianym pokryciom podłogowym⁽³⁾ traci moc dnia 27 listopada 2013 r.
- (16) Decyzja Komisji 2011/331/UE z dnia 6 czerwca 2011 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE źródłom światła⁽⁴⁾ traci moc dnia 6 czerwca 2013 r.
- (17) Aby określić adekwatność i właściwość obowiązujących kryteriów ekologicznych, jak również związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji, które ustanowiono powyższymi decyzjami, przeprowadzono odpowiednią ocenę. Ze względu na różny stopień zaawansowania przeglądu tych decyzji, należy przedłużyć okres obowiązywania określonych w nich kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji. Okres obowiązywania kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji określonych w decyzjach 2009/567/WE, 2009/543/WE, 2009/544/WE oraz 2009/598/WE należy przedłużyć do dnia 30 czerwca 2014 r. Okres obowiązywania kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji określonych w decyzji 2009/300/WE należy przedłużyć do dnia 31 października 2014 r. Okres obowiązywania kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji określonych w decyzjach 2006/799/WE, 2007/64/WE, 2009/894/WE oraz 2011/331/UE należy przedłużyć do dnia 31 grudnia 2014 r. Okres obowiązywania kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji określonych w decyzjach 2009/563/WE i 2009/568/WE należy przedłużyć do dnia 30 czerwca 2015 r. Okres obowiązywania kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji określonych w decyzjach 2009/564/WE i 2009/578/WE należy przedłużyć do dnia 30 listopada 2015 r. Okres obowiązywania kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji określonych w decyzjach 2009/967/WE i 2010/18/WE należy przedłużyć do dnia 31 grudnia 2015 r., a okres obowiązywania kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji określonych w decyzji 2009/607/WE należy przedłużyć do dnia 30 listopada 2017 r.

- (18) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje 2006/799/WE, 2007/64/WE, 2009/300/WE, 2009/543/WE, 2009/544/WE, 2009/563/WE, 2009/564/WE, 2009/567/WE, 2009/568/WE, 2009/578/WE, 2009/598/WE, 2009/607/WE, 2009/894/WE, 2009/967/WE, 2010/18/WE oraz 2011/331/UE.

- (19) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 6 decyzji 2006/799/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »polepszacze gleby« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2014 r.”.

Artykuł 2

Artykuł 5 decyzji 2007/64/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »podłoga uprawowa« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2014 r.”.

Artykuł 3

Artykuł 3 decyzji 2009/300/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »odbiorniki telewizyjne« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 października 2014 r.”.

Artykuł 4

Artykuł 3 decyzji 2009/543/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dotyczące grupy produktów »farby i lakiery zewnętrzne« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 30 czerwca 2014 r.”.

Artykuł 5

Artykuł 3 decyzji 2009/544/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dotyczące grupy produktów »farby i lakiery do wnętrz« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 30 czerwca 2014 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 320 z 5.12.2009, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 17.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 8 z 13.1.2010, s. 32.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 148 z 7.6.2011, s. 13.

Artykuł 6

Artykuł 3 decyzji 2009/563/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »obuwie« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 30 czerwca 2015 r.”.

Artykuł 7

Artykuł 4 decyzji 2009/564/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »usługi kempingowe« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 30 listopada 2015 r.”.

Artykuł 8

Artykuł 3 decyzji 2009/567/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »wyroby włókiennicze« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 30 czerwca 2014 r.”.

Artykuł 9

Artykuł 3 decyzji 2009/568/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »bibuła« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 30 czerwca 2015 r.”.

Artykuł 10

Artykuł 4 decyzji 2009/578/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »usługi zakwaterowania turystycznego« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 30 listopada 2015 r.”.

Artykuł 11

Artykuł 3 decyzji 2009/598/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dotyczące grupy produktów »materace łóżkowe« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 30 czerwca 2014 r.”.

Artykuł 12

Artykuł 3 decyzji 2009/607/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »twarde pokrycia« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 30 listopada 2017 r.”.

Artykuł 13

Artykuł 3 decyzji 2009/894/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »meble drewniane« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2014 r.”.

Artykuł 14

Artykuł 3 decyzji 2009/967/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »włókiennicze pokrycia podłogowe« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r.”.

Artykuł 15

Artykuł 3 decyzji 2010/18/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »drewniane pokrycia podłogowe« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r.”.

Artykuł 16

Artykuł 3 decyzji 2011/331/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »źródła światła« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2014 r.”.

Artykuł 17

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 345 z dnia 31 grudnia 2003 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 13, tom 32, s. 701)

1. Strona 702, motyw 14, zdanie pierwsze:

zamiast: „(14) Jeśli pobierane są opłaty, całkowity dochód nie powinien przekraczać całkowitych kosztów zbierania, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania dokumentów, wraz z rozsądnym zyskiem z inwestycji, [...]”,

powinno być: „(14) Jeśli pobierane są opłaty, całkowity dochód nie powinien przekraczać całkowitych kosztów zbierania, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania dokumentów, wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji, [...]”.

2. Strona 702, motyw 14, zdanie trzecie:

zamiast: „[...] Górną granicą opłat stanowi zwrot kosztów i rozsądny zysk z inwestycji [...]”,

powinno być: „[...] Górną granicę opłat stanowi zwrot kosztów i rozsądny zwrot z inwestycji [...]”.

3. Strona 704, art. 1 ust. 2 lit. d), e) oraz f):

zamiast: „d) dokumenty będące w posiadaniu publicznych nadawców radiowych i ich filii, a także innych organów lub ich filii wypełniających zadania publicznej rozgłośni radiowej;

e) dokumenty będące [...];

f) dokumenty będące [...]”.

powinno być: „d) dokumentów będących w posiadaniu publicznych nadawców radiowych i telewizyjnych oraz ich filii, a także innych organów lub ich filii wypełniających zadania publicznej radiofonii i telewizji;

e) dokumentów będących [...];

f) dokumentów będących [...]”.

4. Strona 705, art. 6 zdanie pierwsze:

zamiast: „Jeśli pobierane są opłaty, całkowity dochód z dostarczania i zezwalania na ponowne wykorzystywanie dokumentów nie może przekraczać kosztów zbierania, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania wraz z rozsądnym zyskiem z inwestycji. [...]”,

powinno być: „Jeśli pobierane są opłaty, całkowity dochód z dostarczania i zezwalania na ponowne wykorzystywanie dokumentów nie może przekraczać kosztów zbierania, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji. [...]”.

INFORMACJA DLA CZYTELNIKÓW

Rozporządzenie Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* (Dz.U. L 69 z 13.3.2013, s. 1) od dnia 1 lipca 2013 r. jedynie elektroniczne wydanie Dziennika Urzędowego traktowane jest jako autentyczne i wywołuje skutki prawne.

W wypadku gdy opublikowanie elektronicznego wydania Dziennika Urzędowego jest niemożliwe z powodu nieprzewidzianych i wyjątkowych okoliczności, autentyczne jest wydanie drukowane i wywołuje ono skutki prawne zgodnie z warunkami określonymi w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 216/2013.

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL